ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ : ΟΛΟΙ ΣΤΑΣ ΕΠΑΛΞΕΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ
ΥΛΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ 8 ΙΟΥΝΙΟΥ 1953

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : Ρουσβελτ (Ακαδημίας) 60 — Τηλ. 27.954 Τυπογρ. τηλ. 33291 | ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ | Περίοδος Β' — Αριθ. φύλλου 140 (234)

Η Γ.Σ.Ε.Ε., ΤΟ Ε.Κ.Α., Η Ο.Ε.Τ.Ο., ΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΚΑΛΟΥΝ ΣΤΗΝ 24ΩΡΗ ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΗΣ 9)6)53

ΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΑΙΤΗΜΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ : Η ΑΝΑΚΛΗΣΙΣ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΤΟΥ ΕΠΑΙΣΧΥΝΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

Ὅτε κατὰ τὸν παρελθόντα Φεβρουάριον ἐπεβάλλετο διὰ πράξεως τῆς Πολιτείας ἡ συγχώνευσις τῶν Τραπεζῶν Ἐθνικῆς καὶ Ἀθηνῶν, διεκηρύττετο ὑπὸ τῶν Κυβερνητικῶν παραγόντων πρὸς πᾶσαν γωνίαν, ὅπου ὑπάρχει ζωή, ὅ,τι κατὰ τὸ σταμάτημα τῆς ἀπεργίας τοῦ παρελθόντος Ἰανουαρίου εἶχον οὗτοι ὑποσχεθῆ πρὸς τὸν Ἀνώτατον Συνδικαλιστικὸν Ὀργανισμὸν καὶ τοὺς ἐδῶ τότε εὑρισκομένους ἀντιπροσώπους τῆ Διεθνοῦς Ἑνώσεως Ἐργατικῶν Συνδικάτων ὅτι δηλ. οἱ ἐν τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ ἐργαζόμενοι οὐδὲν εἶχρν νὰ χάσουν διὰ τῆς συγχωνεύσεως, διότι ὅλα τὰ δικαιώματά των θὰ ἐγίνοντο σεβαστά. Ἔλεγον οἱ Κυβερνητικοὶ παράγοντες τότε, ὅτε κατηρτίζετο ὁ νόμος «περὶ συγχωνεύσεως Τραπεζῶν», ὅτι τὰ ἄρθρα 7 καὶ 11 αὐτοῦ προέβλεπον περὶ ὅλων τῶν προκυπτόντων ζητημάτων τὸ μὲν 7 διὰ τὴν ἐνίσχυσιν ὅλων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ὀργανισμῶν ὡς ἐπίσης καὶ διὰ τὴν καταβολὴν τῶν ἀποζημιώσεων λόγῳ καταγγελίας συμβάσεως ἐργασίας, ἤτις καταγγελία, σύμφωνα μὲ τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Ἐργασίας (ὅρα πρακτικὰ Βουλῆς 10.2.53), θὰ ἐγίνετο εἰς 20, 40, 60, τὸ πολὺ 100 ὑπαλλήλους· τὸ δὲ ἄρθρον 11 προέβλεπε περὶ τοῦ Ὀργανισμοῦ κ.λ.π. Ὅλα, ἔλεγεν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Ἐργασίας, εἶχον προβλεφθῆ μὲ τὸ ἀνωτέρω δὲ μάλιστα ἄρθρον 11 τοῦ νόμου περὶ συγχωνεύσεως, οἱ ὑπάλληλοι εἶχον, συνέχιζε, μίαν πλήρη ἐγγύησιν, διότι ὅλαι αἱ πράξεις τοῦ κ. Ἡλιάσκου σχετικῶς μὲ τὸ Προσωπικὸν ἔπρεπε νὰ τύχουν τῆς προηγουμένης ἐγκρίσεως τῶν Ὑπουργῶν τῆς Ἐργασίας καὶ Ἐμπορίου. Καὶ δὲν ἦτο μόνον μιὰ φορὰ ποὺ ἀμφότεροι οἱ ἀνωτέρω κ.κ. Ὑπουργοὶ ἐδέχοντο φιλερέσκως τὸν διδόμενον ὑφ' ἡμῶν κατὰ τὰς ἐνώπιόν των παρουσιάσεις μας χαρακτηρισμὸν τῆς ἐγγυήσεως αὐτῆς, ὡς τῆς ἀσφαλιστικῆς δικλεῖδος ἔναντι τῆς τυχὸν αὐθαιρεσίας τοῦ κ. Ἡλιάσκου, διὰ τὸν ὁποῖον οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῆ ὅτι δὲν εἶναι ἀπροσωπόληπτος.

***

Καὶ ἀπὸ τῆς καταρτίσεως τοῦ νόμου ἐκείνου ὁ χρόνος παρήρχετο ἄπρακτος, καὶ μάλιστα μακρός. Ὅλοι διηπόρουν ἂν εἶχε γίνει συγχώνευσις ἢ αὕτη ἦτο μόνον εἰς τὰ χαρτιά· Καὶ ἔκπληκτοι ἠρώτων διατί ὁ κ. Ἡλιάσκος δὲν προχωρεῖ. Δὲν ἠδύναντο νὰ φαντασθοῦν τὰ τεκταινόμενα. Διότι ἦσαν τόσον ἐγκληματικά, ὥστε δὲν ἠδύναντο νὰ νοήσουν, ὅτι θὰ ὑπῆρχε ἄνθρωπος, ὅστις θὰ ἐπεδίωκε τὴν μετατροπὴν τῶν πάντων εἰς τέφραν.

Ἔβλεπε λοιπὸν ὁ κ. Ἡλιάσκος, ὅτι οἱ σκοποὶ τῆς κατακτήσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης δὲν ἦσαν ἐπιτεύξιμοι ἄνευ τῆς ἐξοντώσεως τοῦ Προσωπικοῦ της· Καὶ ἡ ἐξόντωσίς του δὲν ἦτο πραγματοποιήσιμος μὲ τὴν κειμένην ἐργατικὴν νομοθεσίαν. Ἐκαλλιέργει λοιπὸν τὸ ἔδαφος, ἔστω καὶ ἂν θὰ παρήρχετο ὁ χρόνος, διότι αὐτὸς μὲ τὴν πάραδον τοῦ χρόνου ἀπολύτως τίποτε δὲν ἔχανε. Ἐὰν θὰ παρετηρεῖτο ξεχαρβάλωμα εἰς τὴν μηχανὴν τῆς Τραπέζης, τοῦτο ἦτο χρήσιμον εἰς αὐτόν. Θὰ ἐνεφανίζετο ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα γυμνόπους ἡ δὲ Τράπεζα Ἀθηνῶν πολύπους. Διότι ἐν τούτῳ τῷ μεταξὺ εἶχε λάβει ὅλα τὰ μέτρα του καὶ εἶχε φροντίσει νὰ ἀπογυμνώσῃ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἀπὸ τὰς μεγάλας ἐργασίας, τὰς ὁποίας ἐπεμελήθη νὰ μεταφέρῃ εἰς ἐμπίστους χεῖρας, εἰς τὰ καταστήματα τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν. Ἔπειτα διὰ τῆς πασόδου τοῦ χρόνου μὲ τὴν πρόνοιαν τῆς μεταφορᾶς τῶν μεγάλων ἐργασιῶν κατ' οὐδὲν θὰ ἔπασχεν ἡ Ἀσφαλιστικὴ Ἐπιχείρησις τοῦ Ἀστέρος, διότι καὶ περὶ αὐτοῦ εἶχε ληφθῆ πρόνοια, μέχρι τοῦ σημείου μάλιστα, ὥστε ὁ κόσμος νὰ μανθάνῃ τώρα τελευταῖα, ὅτι καὶ ἡ Ἐπιχείρησις αὐτὴ εἶναι ἡ κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν ἀπόγονος τοῦ Γεωργίου Σταύρου.

***

Ἡ κειμένη λοιπὸν ἐργατικὴ νομοθεσία ἦτο τὸ μεγαλύτερον ἐμπόδιον. Καὶ τὸ ἐμπόδιον αὐτὸ ἀντελαμβάνετο ὁ κ. Ἡλιάσκος, ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ τὸ ὑπερπηδήσῃ μόνος του ἄνευ τῆς κυβερνητικῆς βοηθείας. Καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτὴν ἐπεκαλέσθη διὸ καὶ ὁ.... κοπτόμενος ὑπὲρ τοῦ Ἱδρύματος τοῦ Γεωργίου Σταύρου καὶ τῶν λαμπρῶν διαδόχων του εἰς τοὺς κυβερνητικοὺς παράγοντας μᾶς παρέπεμπεν, οἱ ὁποῖοι μὲ τὴν σειρὰν των μᾶς ἐγέμιζαν μὲ κενοὺς λόγους. Καὶ τὸ ἐμπόδιον αὐτὸ ἀνέλαβον νὰ ἐξουδετερώσουν ἐκεῖνοι ἀκριβῶς οἱ δύο κ.κ. Ὑπουργοί, οἱ ὁποῖοι μόλις πρὸ ὀλίγων μηνῶν διεκήρυττον ἐν τοσούτῳ ὅτι τὰ ἄρθρα 7 καὶ 11 τοῦ νόμου περὶ συγχωνεύσεως προέβλεπον περὶ ὅλων, ἦσαν αἱ ἀσφαλιστικαὶ δικλεῖδες καὶ τράβα κορδέλλα.

Αὐτοὶ λοιπὸν οἱ κ. κ. Ὑπουργοὶ καταθέτουν τὸ νομοσχέδιον — τερατούργημα καὶ δὲν ἀφήνουν τίποτε ὄρθιον ἀπὸ τὴν ἐργατικὴν νομοθεσίαν. Καταργοῦν τὰ πάντα, ὅ,τι ἡ ἐργατικὴ τάξις μὲ κόπους καὶ μόχθους αἰῶνος καὶ πλέον ἀπέκτησε. Συνοδεύουν δὲ τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ μὲ μίαν ἔκθεσιν, ἥτις δημοσιεύεται εἰς ἄλλην στήλην, καὶ ἥτις εἶναι γεμάτη ἀπὸ παμμεγίστας ἀνακρίβειας, ὥστε δικαίως νὰ ἐρωτῶμεν ἂν ζῶμεν εἰς τὴν γῆραν, ὅπου ἐδιδάχθη καὶ ἐχαράχθη εἰς πλάκα ἡ ἠθικὴ ἀρχή, ὅτι ὁ πολιτικὸς πρέπει νὰ λέγῃ τὴν ἀλήθειαν καὶ πρὸς τὰ ἄνω καὶ πρὸς τὰ κάτω. Καταστρέφει ὁ Φιλεργάτης ἀξιότιμος κ. Ὑπουργὸς τῆς Ἐργασίας ὅλην τὴν ἐργατικὴν Νομοθεσίαν, διότι ἔτσι τὸ θέλει ὁ κ. Ἡλιάσκος,... ὅστις μόνος γνωρίζει τὸ ὀρθὸν καὶ δίκαιον. Εὑρίσκει συνεπῶς φρόνιμον ὁ κ. Ὑπουργὸς τὴν βούλησιν τοῦ κ. Ἡλιάσκου νὰ τὴν καταστήσῃ νόμον τοῦ Κράτους, φθάσας ἄνευ κανενὸς εἴδους δισταγμοῦ νὰ εἴπῃ ὡς πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης «ὅτι ὁ σαλταδορισμὸς ἡ ἔλλειψις τῆς ἀντιλήψεως εὐθύνης καὶ καί... συνιστοῦν τὸ κατοχικὸν πνεῦμα, τὸ ὁποῖον συναντῶμεν καὶ σήμερον». Ἀλλὰ πρέπει νὰ γνωρίζῃ ὁ ὑβρίσας τὸ Σῶμα τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ὅτι οἱ ὑπάλληλοι αὐτοὶ εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὴν κατοχὴν ὥρθωσαν τὸ ἀνάστημά των ἔναντι τοῦ κατακτητοῦ καὶ διέσωσαν τὴν περιουσίαν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ ἐγόμενοι στερρῶς τῶν ὡραίων παραδόσεων τοῦ ἱεροῦ τεμένους ἀντιμετωπίζουν ὑπερήφανοι, ὅπως εἶναι, οἱανδήποτε κατὰ τῆς Τραπέζης ἐπιδρομήν. Ἐτέρωθεν τὸ Σῶμα τῶν ὑπαλλήλων ἀκολουθεῖ τὴν ἀσχὴν ὅτι ἡ ἀξία τῆς ὕβρεως εἶναι εὐθέως ἀνάλογος πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ ἔρκους τῶν ὀδόντων ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐκφεύγουν αἱ ὑβριστικαὶ λέξεις.

***

Τὸ κατατεθὲν νομοσχέδιον εἶναι τὸ ἐγκληματικώτερον ἀπὸ ὅσα εἶδεν ἡ χώρα μας, διότι ἀποτελεῖ πλῆγμα θανάσιμον κατὰ τοῦ κοινωνικοῦ μας καθεστῶτος. Καὶ ἔπληττε τὸ νομοσχέδιον, ὡς εἶχε διατυπωθῆ ἀρχικῶς κατὰ τὴν κατάθεσίν του, ὄχι μόνον τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης (ἄρθρα 1 — 6) ἀλλὰ καὶ ὅλους τοὺς ἐργαζομένους (ἄρθρα 7 — 10)· Γενικὴ ὑπῆρξεν ἡ κατακραυγὴ καὶ πρὸ ταύτης διὰ λόγους τακτικῆς μὲ τὴν πολιτικὴν τοῦ Δουρείου Ἵππου ἡ Κυβέρνησις περιώρισε τὴν ἔκτασιν, ὥστε νὰ πλήττῃ μόνον τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Ἴδετε καὶ καμαρώσατε ἠθικήν. Ἀμφιβάλλομεν ἂν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἀπαντηθῆ καὶ εἰς βαρβάρους ἀκόμη χώρας. Οἱ ἐργαζόμενοι ὅμως ἔχουν νοῦν. Καὶ γνωρίζουν τὴν τακτικὴν τῶν διαδοχικῶν κτυπημάτων ὅπως ἐπίσης γνωρίζουν, ὅτι τῆς οἱασδήποτε τακτικῆς κατισχύει πάντοτε ἡ ἠθική· Δι' αὐτὸ καὶ μετὰ τὴν ἀπάλειψιν τῶν ἄρθρων 7 καὶ 8 τοῦ νομοσχεδίου ὄχι μόνον οἱ ἐργαζόμενοι τῆς χώρας μας ἀλλὰ καὶ ἡ Διεθνὴς κοινὴ γνώμη ζητοῦν τὴν ἀνάκλησιν ὁλοκλήρου τοῦ ἐπαισχύντου αὐτοῦ νομοσχεδίου. Καὶ δι' αὐτὸ αὔριον ὅλοι οἱ ἐργαζόμενοι κατέρχονται εἰς τὴν ἀπεργίαν, διὰ νὰ βροντοφωνήσουν, ὅτι οἱ ἐργαζόμενοι δὲν εἶναι ἀνδράποδα καὶ ὅτι μόνον μία ἐπὶ τοῦ θέματος λύσις ἱκανοποιεῖ. Καὶ αὐτὴ εἶναι: ἡ ἀνάκλησις ὁλοκλήρου τοῦ νομοσχεδίου.

Ὅλοι μας λοιπόν, ὅπως πάντοτε, θὰ δώσωμεν μὲ τὴν κεφαλὴν ὑψηλὰ πρῶτοι τὸ «παρὼν» εἰς τὸν αὔριανὸν ἀγῶνα.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΕΙΔΙΚΗ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΡΓΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Διοίκησις τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας Ἐργατῶν Ἑλλάδος, φέρει ὑπ' ὄψιν τοῦ κοινοῦ ὡς καὶ τῶν μαχομένων τμημάτων τῆς ἐργατικῆς τάξεως, τὰ ἑξῆς:

1. Καθ' ὑπαρχούσας πληροφορίας ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ ἐντείνῃ τὴν μετάδοσιν παραπλανητικῶν εἰδήσεων μὲ τὰ ὑπάρχοντα εἰς τὴν διάθεσίν της ποικίλα μέσα, δι' ὅ,τι ἀφορᾷ τὸν ἀπεργιακὸν ἀγῶνα, πρὸς τὸν σκοπὸν δημιουργίας συγχύσεως.

2. Ἡ ἐκστρατεία αὐτὴ πρὸς παραπλάνησιν τοῦ κοινοῦ θὰ ἐνταθῇ ἀπὸ τῆς σήμερον Κυριακῆς καὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς αὔριον Δευτέρας διὰ νὰ δημιουργήσῃ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι πρόκειται ν' ἀνασταλῇ ἡ Πανεργατικὴ Ἀπεργία τῆς Τρίτης 9ης τρέχοντος μηνός.

3. Συνιστᾶται εἰς τὸ κοινὸν καὶ τὰ ἐν ἐπιφυλακῇ τμήματα τῆς Ἐργατικῆς Τάξεως ὅπως μὴ δίνουν οὐδεμίαν πίστιν εἰς διαδόσεις, εἰδήσεις καὶ ἀνακοινώσεις εἰασδήποτε προελεύσεως, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ προέρχωνται ἀπὸ τὴν ὑπεύθυνον ὑπηρεσίαν τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας Ἐργατῶν Ἑλλάδος, τὰς διοικήσεις τῶν ἁρμοδίων Ἐργατικῶν Κέντρων καὶ τὰς τοιαύτας τῶν Ὁμοσπονδιῶν.

4. Εἰδικώτερον τὰ πρὸς τὸν τύπον καὶ τὰ ξένα δημοσιογραφικὰ πρακτορεῖα ἀποστελλόμενα ἀνακοινωθέντα μας, δέον νὰ φέρουν τὴν σφραγῖδα τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἁρμοδίου, ἄλλως νὰ μὴ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν.

5. Τέλος ἀνακοινοῦται ὅτι, συνεπείᾳ ἀρξαμένων διώξεων καὶ ἐπεμβάσεων Εἰσαγγελικῶν καὶ Νομαρχιακῶν ἀρχῶν κατὰ συνδικαλιστικῶν στελεχῶν, ἡ διοίκησις τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. προέβη εἰς διάβημα πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους, ἀξιοῦσα ὅπως ἀπόσχουν πάσης ἐπεμβάσεως καὶ προστατεύσουν τὸν συνταγματικῶς κατοχυρωμένον ἀγῶνα ἐπιβιώσεως τῶν Ἑλλήνων Ἐργατοϋπαλλήλων.

(Ἐκ τῆς Διοικήσεως τῆς Γ.Σ.Ε.Ε.

ΤΟ ΚΑΤΑΤΕΘΕΝ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΟΥ

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ρυθμίσεως ζητημάτων τινῶν προσωπικοῦ συγχωνευομένων Ἀνωνύμων Τραπεζιτικῶν Ἑταιρειῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων».

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Ἡ ἀνάγκη τῆς δημιουργίας τῶν γενικῶν προϋποθέσεων διὰ τὴν ἐλάφρυσιν τῆς ἀγορᾶς τοῦ χρήματος ἀπὸ τὰς ὑπερόγκους διοικητικὰς τῶν τραπεζιτικῶν ἱδρυμάτων, ὡδήγησαν εἰς τὴν θέσπισιν τῶν διατάξεων τοῦ Ν. 2292)53 «περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Τραπεζιτικῶν Ἑταιρειῶν». Πέραν ὅμως τοῦ Νόμου τούτου, ἡ κρατοῦσα ἀνομοιομορφία ὡς πρός τε τοὺς ὅρους ἐργασίας καὶ τὰς ἀποδοχὰς ἐν γένει μεταξὺ προσωπικοῦ τῶν συγχωνευομένων Τραπεζιτικῶν Ἱδρυμάτων, ἡ ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ προσωπικοῦ γενομένη ἐκμετάλλευσις μέχρις καὶ πέραν τοῦ ἀνωτάτου δυνατοῦ ὁρίου τῆς οἰκονομικῆς ἀντοχῆς τῶν Τραπεζιτικῶν Ἱδρυμάτων καὶ τῶν προστατευτικῶν διατάξεων τῆς κειμένης ἐργατικῆς νομοθεσίας καὶ ἡ ὕπαρξις ὡς ἐκ τούτου προνομίων, τὰ ὁποῖα δὲν εὑρίσκουν καμμίαν δικαιολογίαν εἰς τὴν κοινὴν συνείδησιν, οὐδ' ἀθῆνις κοινὴ γνώμη ζητοῦν τὴν ἀνάκλησιν ὁλοκλήρου τοῦ ἐπαισχύντου αὐτοῦ νομοσχεδίου. Καὶ δι' αὐτὸ αὔριον ὅλοι οἱ ἐργαζόμενοι κατέρχονται εἰς τὴν ἀπεργίαν, διὰ νὰ βροντοφωνήσουν, ὅτι οἱ ἐργαζόμενοι δὲν εἶναι ἀνδράποδα καὶ ὅτι μόνον μία ἐπὶ τοῦ θέματος λύσις ἱκανοποιεῖ. Καὶ αὐτὴ εἶναι: ἡ ἀνάκλησις ὁλοκλήρου τοῦ νομοσχεδίου.

Ὅλοι μας λοιπόν, ὅπως πάντοτε, θὰ δώσωμεν μὲ τὴν κεφαλὴν ὑψηλὰ πρῶτοι τὸ «παρὼν» εἰς τὸν αὔριανὸν ἀγῶνα.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Χαρακτηριστικῶς ἀναφέρεται ὅτι ὑπάλληλος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐξερχόμενος τῆς ὑπηρεσίας λαμβάνει ἐκτὸς τῆς σημαντικῆς συντάξεως καὶ ἐφ' ἅπαξ ποσὸν ἀπὸ 235 ἑκατομμύρια δραχμῶν καὶ κάτω. Ἐπὶ πλέον οἱ ἐθελουσίως ἐξελθόντες ἔλαβον καὶ λαμβάνουν καὶ τὴν διαφορὰν μεταξὺ τῆς συντάξεως καὶ τοῦ μισθοῦ τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ ὁμοιοβάθμου των, ἐπὶ σειρὰν δὲ ἐτῶν ἡ Τράπεζα κατέβαλλεν εἰς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων καὶ αὐτὴν τὴν παρὰ τοῦ Ταμείου τούτου καταβαλλομένην σύνταξιν. Τοῦτο μόνον στοιχίζει 30 δισεκατομμύρια.

Ἐξ ἄλλου ἡ Τράπεζα ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ ὄχι μόνον τὴν ἰδίαν αὐτῆς εἰσφορὰν ἀλλὰ καὶ τὴν ἀναλογοῦσαν εἰς τὸ προσωπικόν, καθὼς καὶ τὸν φόρον συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου αὐτοῦ. Πέραν δὲ τούτων καὶ τῶν γενικῶν ἐπιδομάτων πολυετοῦς ὑπηρεσίας παραμονῆς εἰς τὸν αὐτὸν βαθμόν, οἰκογενειακῶν κλπ., ὑπάρχουν καὶ τὰ εἰδικὰ ἐπιδόματα θέσεως, βαθμοῦ, χειρισμοῦ μηχανῶν, φρουρήσεως, ἑστιάσεως καὶ παιδικῆς μερίμνης. Ἡ ἐπιβάρυνσις τῆς Τραπέζης ἐκ τῶν εἰδικῶν τούτων ἐπιδομάτων ἀνέρχεται εἰς 10 δισεκατομμύρια δραχμῶν ἐτησίως. Ἐπὶ πλέον ὁλόκληρον τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου τῶν ὑπαλλήλων, λαμβάνει πλήρεις τὰς ἀποδοχάς του ἀπὸ τὴν Τράπεζαν χωρὶς νὰ παρέχῃ εἰς αὐτὴν τὰς ὑπηρεσίας του. Τοὐτ' αὐτὸ συμβαίνει καὶ μὲ τὸ προσωπικὸν τοῦ Ταμείου Συντάξεων, τοῦ Ταμείου Ὑγείας, τοῦ Ταμείου Αὐτασφαλείας, τοῦ Ταμείου Ἐπικουρήσεως, τῶν προμηθευτικῶν συνεταιρισμῶν καὶ τοῦ Συλλόγου τῶν ὑπαλλήλων.

Αἱ τεράστιαι αὐταὶ ἐπιβαρύνσεις ἐπιπίπτουν τελικῶς εἰς τὸ κόστος τοῦ χρήματος καὶ ἀναβιβάζουν τὸν τόκον εἰς μεγάλα ὕψη, μὲ τελικὸν ἀποτέλεσμα νὰ εἶναι μέγα τὸ κόστος τῆς παραγωγῆς καὶ αἱ τιμαὶ τῶν εἰδῶν ὑψηλαί. Διὰ τῶν λαμβανομένων μέτρων ἡ Κυβέρνησις ἐπιδιώκει μείωσιν τοῦ τόκου, τῆς ὁποίας τὰ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα θὰ αἰσθανθοῦν ὅλοι οἱ ἐργαζόμενοι καὶ φυσικὰ καὶ οἱ Τραπεζιτικοὶ ὑπάλληλοι.

Τέλος ὡς πρὸς τὰ καταργούμενα προνόμια τονίζεται ὅτι οἱ ὑπάλληλοι τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἀνάλογα τοιαῦτα, προσεφέρθησαν μόνοι των καὶ, ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὴν Διοίκησιν τοῦ Ἱδρύματος, κατήργησαν αὐτὰ ἀναγνωρίζοντες ὅτι εἰς μίαν περίοδον, ὅπως ἡ σημερινή, ἡ διατήρησίς των ἦτο ὄχι μόνον ἐπιζημία ἀλλὰ καὶ σκανδαλώδης.

Ἡ ἔξοδος τῶν πλεοναζόντων ὑπαλλήλων τῆς τέως Ἐθνικῆς Τραπέζης ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁποίων ἀπὸ 2.000 θὰ περιορισθῇ, τῇ ἐπεμβάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, κάτω τοῦ τρίτου τοῦ ἀριθμοῦ τούτου, θὰ γίνῃ κατὰ τρόπον δίκαιον καὶ ἐξυπηρετικὸν ὅλων τῶν ὑπαλλήλων. Ἐπίσης τῇ ἐπεμβάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας οἱ ἤδη καταβαλλόμενοι μισθοὶ εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς τέως Τραπέζης Ἐθνικῆς δὲν θὰ μειωθῶσι, θὰ προσαρμοσθῶσι δὲ καὶ οἱ μισθοὶ τῆς τέως Τραπέζης Ἀθηνῶν.

Εἰδικώτερον διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπὸ κρίσιν σχεδίου νόμου καθορίζεται ὅτι πάντα τὰ ζητήματα τοῦ προσωπικοῦ τῆς συνιστωμένης διὰ τῆς συγχωνεύσεως Τραπέζης ρυθμίζονται ἐξ ὑπαρχῆς δι' Ὀργανισμοῦ, κυρουμένου διὰ Β.Δ. ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐργασίας καὶ Ἐμπορίου.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἐν λόγῳ σχεδίου νόμου ρυθμίζονται οὐσιώδεις τινὲς διατάξεις, αἵτινες δέον νὰ περιέρχωνται εἰς τὸν Ὀργανισμὸν καὶ ἀφ' ἑνὸς μὲν καθορίζεται ὅτι αἱ καταβαλλόμεναι μεγαλείτεραι ἀποδοχαὶ τῶν ὑπὸ τοῦ νέου Ὀργανισμοῦ προβλεπομένων, δὲν μειοῦνται ἀλλὰ διατηροῦνται μέχρι τῆς διὰ τυχὸν προαγωγῆς ἐξισώσεως αὐτῶν πρὸς τὰς ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ ὁριζομένας τοιαύτας, ἀφ' ἑτέρου δὲ τίθενται ὡρισμένοι φραγμοὶ εἰς τρόπον ποὺ ν' ἀποκλείωνται ἡ χορήγησις ἐν τῷ μέλλοντι ἄλλων ἐπιδομάτων πλὴν τῶν ἐν τῷ Ὀργανισμῷ καθοριζομένων καὶ ἡ πληρωμὴ ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς εἰς τὸ προσωπικὸν ἀναλογούσης εἰσφορᾶς εἰς Ὀργανισμοὺς Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως καὶ Ἀσφαλιστικὰ Ταμεῖα τοῦ φόρου συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου αὐτοῦ.

Ἐπίσης διὰ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 2 παρέχεται ἡ εὐχέρεια περιορισμοῦ κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἰσχύος τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ ὁρίου ἡλικίας πρὸς διευκόλυσιν τῆς ἐξόδου μέρους τοῦ προσωπικοῦ, χωρὶς τοῦτο νὰ ὑφί-

σταται ζημίαν ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως.

Διὰ τὴν κατάργησιν, ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς παρούσης, ἐκτίθεται, ὑφισταμένων διατάξεων βάσει τῶν ὁποίων ἐδημιουργήθησαν προνόμια καὶ ἀπαράδεκτοι παροχαὶ ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ ὁμοιομόρφου καὶ ἐνιαίου τῶν διατάξεων, τῶν ἐφαρμοσθησομένων εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς διὰ τῆς συγχωνεύσεως συνιστωμένης Τραπέζης, καθορίζεται διὰ τοῦ ἄρθρου 3 ὅτι ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ διατάγματος τοῦ κυροῦντος τὸν Ὀργανισμόν, πᾶσα Συλλογικὴ Σύμβασις Ὑπουργικὴ ἢ Διαιτητικὴ ἀπόφασις, κ.λ.π. ἀφορῶσα τὸ προσωπικὸν ἑκάστης τῶν συγχωνευομένων Τραπεζῶν παύει αὐτοδικαίως ἰσχύουσα.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 3 ἡ συνιστωμένη Τράπεζα ἀπαλλάσσεται πάσης ἐξ οἱασδήποτε συμφωνίας μετὰ ἀποχωρησάντων πρὸ τῆς συγχωνεύσεως ὑπαλλήλων ἀναληφθείσης ὑποχρεώσεώς της πέραν τῆς ἐν τῷ σχεδίῳ τοῦ Νόμου καθοριζομένης, τοῦτο δὲ καὶ πρὸς ἀποκατάστασιν τοῦ δικαίου καὶ κατάργησιν προνομιακῶν διατάξεων ἀλλὰ καὶ ἵνα ἀποκλεισθῇ ἡ ἐν τῷ μέλλοντι ἐφαρμογὴ παρομοίων προνομιακῶν συμφωνιῶν εἰς βάρος τοῦ Ἱδρύματος.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 4 παρέχεται τὸ δικαίωμα εἰς τὴν συνιστωμένην Τράπεζαν ἵνα διὰ τὴν ρύθμισιν τῆς ἐκ τῆς συγχωνεύσεως δημιουργουμένης καταστάσεως ἐνεργῇ καταγγελίας συμβάσεως ἐργασίας τοῦ προσωπικοῦ της. Πράγματι οὐτε ἐπίτευξις οἰκονομιῶν σημαντικὴ δύναται ἄλλως νὰ ἐπέλθῃ οὔτε καὶ ἡ ἔνταξις τοῦ προσωπικοῦ τῶν συγχωνευομένων Τραπεζῶν δύναται ἄλλως εὐκόλως νὰ ἐπιτευχθῇ ἀλλ' οὔτε καὶ ἡ ἐκκαθάρισις τοῦ πλεονάζοντος εἰς ὡρισμένους βαθμοὺς προσωπικοῦ δύναται ἄλλως νὰ γίνῃ. Ἵνα ὅμως τοῦ μέτρου τούτου γίνῃ χρῆσις μετὰ πάσης φειδοῦς καὶ ἀντικειμενικότητος καὶ ἐν πνεύματι τῆς ἐπωφελεστέρας μὲν διὰ τὴν νέαν Τράπεζαν ἀλλὰ καὶ ὀλιγώτερον ἐπωδύνου διὰ τὸ προσωπικὸν ρυθμίσεως, θεσπίζεται διὰ τὰς τοιαύτας καταγγελίας προηγουμένη ἔγκρισις Ἐπιτροπῆς ὁριζομένης δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐργασίας καὶ Ἐμπορίου.

Καὶ ἐπὶ τῶν τοιούτων καταγγελιῶν θὰ παρέχηται ἡ ἀποζημίωσις τοῦ Νόμου 2112 ἢ τοῦ Β.Δ. 16)18 Ἰουλίου 1920, ἐφ' ὅσον ὅμως δὲν παρέχεται ἐφ' ἅπαξ παροχὴ ἐκ τοῦ Ταμείου Αὐτασφαλείας ἢ τοῦ Ταμείου Προνοίας. Ἐπίσης λαμβάνεται πρόνοια ἵνα, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ παροχὴ εἶναι τυχὸν κατωτέρα τῆς ὡς ἄνω ἀποζημιώσεως, ἡ Τράπεζα ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ τὴν διαφοράν.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 5 καθορίζεται πρὸς ἀποφυγὴν παρερμηνείας καὶ δημιουργίας ἀσκόπων διενέξεων, ὅτι ἡ μεταβολὴ τῶν ὅρων ἐργασίας, ἐπερχομένη συνεπείᾳ ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου τούτου ὡς καὶ τοῦ παρ' αὐτοῦ προβλεπομένου Ὀργανισμοῦ, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς μονομερὴς καταγγελία τῆς συμβάσεως Ἐργασίας ἐκ μέρους τῆς ἐργοδότιδος.

Καίτοι οἱ δικηγόροι δὲν ὑπάγονται κατὰ τὴν κρατοῦσαν νομοθεσίαν εἰς τὰς διατάξεις περὶ μισθώσεως ἐργασίας, ἐν τούτοις ἐκρίθη ὡς δίκαιον εἰς τὰς διατάξεις τοῦ προκειμένου σχεδίου νόμου νὰ ὑπαχθῶσι κατ' ἐξαίρεσιν καὶ οἱ δικηγόροι καὶ τὸ ἐπιστημονικὸν ἐν γένει προσωπικὸν τὸ παρέχον ὑπηρεσίας ἐπὶ παγίᾳ ἀμοιβῇ ἢ ἀντιμισθίᾳ καὶ μετέχον Ἀσφαλιστικοῦ τινὸς Ταμείου ἢ Ὀργανισμοῦ τοῦ Προσωπικοῦ οἱασδήποτε τῶν συγχωνευομένων Τραπεζῶν.

Τὸ ἄρθρον 6 ἀναφέρεται εἰς τοὺς Ν. 1803)51 καὶ 694)37. Ὡς γνωστὸν ὁ Νόμος 1803)1951 ἐπεδίωξε τὴν προστασίαν τῶν Προέδρων καὶ τῶν Γενικῶν Γραμματέων τῶν ἐπαγγελματικῶν Ὀργανώσεων τῶν ἀριθμουσῶν ὡς μέλη τοὐλάχιστον 100 πρόσωπα ἔναντι τῆς αὐθαιρέτου καταγγελίας τῆς συμβάσεως ἐργασίας παρὰ τῶν ἐργοδοτῶν αὐτῶν λόγῳ τῆς συνδικαλιστικῆς των δράσεως. Εἰς παρόμοιον σκοπὸν ἀπέβλεψεν καὶ ὁ Α. Ν. 694)1937 ὅσον ἀφορᾷ τὰ μέλη τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων ἢ ἐξελεγκτικῶν Ἐπιτροπῶν, Ταμείων Συντάξεων * Προνοίας καὶ ἐν γένει Ὀργανισμῶν Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως. Κίνδυνος ὅμως αὐθαιρέτου καταγγελίας τῆς συμβάσεως ἐργασίας λόγῳ συνδικαλιστικῆς δράσεως δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ διότι ὡς ἐκ τοῦ τρόπου τῆς συνθέσεως τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης αὕτη, μὴ ἔχουσα ἴδια οἰκονομικὰ ἢ ἄλλα συμφέροντα, ἀποκλείει πάντα κίνδυνον αὐθαιρέτου ἐνεργείας ἔναντι τοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς δι' οἱανδήποτε λόγον τῆς συνδικαλιστικῆς αὐτῶν δράσεως.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 7 παρέχεται ἡ εὐχέραια ἵνα διὰ Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων συνιστᾶται παρ' οἱῳδήποτε Ὀργανισμῷ Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως ἢ οἱαδήποτε Δημοσίᾳ ἢ Δημοτικῇ Ἐπιχειρήσει ἢ Ἐκμεταλλεύσει ἢ Ἐπιχειρήσει Κοινωφελοῦς Σκοποῦ ἢ δημοσίας χρήσεως, Ἐπιτροπὴ ἔργον τῆς ὁποίας θὰ εἶναι ἡ ἐπίτευξις οἰκονομιῶν ἐν τῷ πνεύματι τοῦ παρόντος νόμου. Ἡ σκοπιμότης τῆς διατάξεως εἶναι προφανής.

Τέλος διὰ τοῦ ἄρθρου 8 σκοπεῖται ἡ κατάργησις τῆς ὑφισταμένης μέχρι σήμερον ἀνωμαλίας ὡς ἐκ τῆς μὴ ὑπαγωγῆς ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς Πολιτείας ἀσφαλιστικῶν Ὀργανισμῶν μεγάλης ἐκτάσεως, συσταθέντων εἰς ἐκτέλεσιν συλλογικῶν συμβάσεων ἢ βάσει τῆς περὶ σωματείων νομοθεσίας.

Τοιοῦτον ἐν γενικαῖς γραμμαῖς εἶναι τὸ σχέδιον νόμου, ὅπερ ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Βουλῆς. Ἐὰν καθυστερήσαμεν εἰς τὴν ὑποβολὴν αὐτοῦ τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν καταβληθεῖσαν εἰλικρινῆ προσπάθειάν μας ὅπως ἐξεύρωμεν μίαν λύσιν, εἰς ἣν θὰ συνεφώνουν καὶ οἱ ἐνδιαφερόμενοι, διὰ τὴν ἐπίτευξιν οἰκονομιῶν συμφώνως πρὸς τὴν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐπιδιωχθεῖσαν διὰ τοῦ νόμου 2292 ἐξυγίανσιν τοῦ Τραπεζιτικοῦ συστήματος τῆς Χώρας. Ἀτυχῶς ἡ προσπάθειά μας αὕτη δὲν ἐπέφερε τὸ προσδοκώμενον ἀποτέλεσμα λόγῳ τῆς ἐπιδειχθείσης ἐκ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων ἀδιαλλαξίας.

Ὅθεν παρακαλοῦμεν ὅπως λόγῳ τοῦ ἐπείγοντος χαρακτῆρος τοῦ παρόντος σχεδίου νόμου χαρακτηρισθῇ τοῦτο ὡς κατεπεῖγον καὶ ψηφισθῇ εἰς μίαν μόνον κατ' ἀρχὴν καὶ ἄρθρον συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουνίου 1953

Οἱ Ὑπουργοὶ
Ἐπὶ τῆς Ἐργασίας
Ε. ΓΟΝΗΣ
Βουλευτὴς Ἀθηνῶν
Ἐπὶ τοῦ Ἐμπορίου
Θ. ΚΑΨΑΛΗΣ
Βουλευτὴς Ἀθηνῶν

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ ρυθμίσεως ζητημάτων τινῶν προσωπικοῦ συγχωνευομένων Ἀνωνύμων Τραπεζιτικῶν Ἑταιρειῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων.

Ἄρθρον 1.

Προκειμένου περὶ Ἀνωνύμων Τραπεζιτικῶν Ἑταιρειῶν, συνιστωμένων ἢ συσταθεισῶν διὰ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Τραπεζιτικῶν Ἑταιρειῶν κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 2292 «περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Τραπεζιτικῶν Ἑταιρειῶν», τὰ τῶν ἀποδοχῶν, οἱ ὅροι ἐργασίας ἐν γένει, τὰ τῆς διαβαθμίσεως, ἐντάξεως, προαγωγῶν, ὑπηρεσιακῆς ἐν γένει καταστάσεως, λύσεως τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως καὶ ἐν γένει πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ προσωπικὸν καὶ τὴν διάρθρωσιν καὶ ὀργάνωσιν τῶν ὑπηρεσιῶν, ρυθμίζοντα ἐξ ὑπαρχῆς δι' Ὀργανισμοῦ τῆς ὡς ἄνω διὰ συγχωνεύσεως συνιστωμένης ἢ συσταθείσης Τραπέζης, καταρτιζομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς καὶ κυρουμένου διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐργασίας καὶ Ἐμπορίου.

Ἄρθρον 2.

1. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν αἱ προβλεπόμεναι κατὰ βαθμὸν ἀποδοχαὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς διὰ συγχωνεύσεως συσταθείσης νέας Τραπέζης, διὰ τοῦ ἐν ἄρθρῳ 1 προβλεπομένου Ὀργανισμοῦ, εἶναι κατώτεραι τῶν ἀντιστοίχων βαθμῶν (βάσει τῆς ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ γενομένης ἐντάξεως καὶ διαβαθμίσεως) τῶν συγχωνευθεισῶν Τραπεζῶν, αἱ καταβαλλόμεναι εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦτο μεγαλύτεραι ἀποδοχαὶ δὲν μειοῦνται, ἀλλὰ διατηροῦνται μέχρι τῆς διὰ τυχὸν προαγωγῆς ἐξισώσεως αὐτῶν πρὸς τὰς ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ ὁριζομένας τοιαύτας.

Ὡς τοιαῦται ἀποδοχαὶ θεωροῦνται μόνον ὁ μισθὸς μετὰ τῶν ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ τῆς διὰ συγχωνεύσεως συσταθείσης Τραπέζης ὁριζομένων ἐπιδομάτων.

2. Ἀπαγορεύεται εἰς τὰς ὡς ἄνω διὰ συγχωνεύσεως συνιστωμένας Τραπέζας ἡ χορήγησις εἰς τὸ προσωπικὸν αὐτῶν ἄλλων ἐπιδομάτων ἢ παροχῶν ἐν γένει πλὴν τῶν ἐν τῷ Ὀργανισμῷ ἑκάστης τούτων καθοριζομένων ἔστω καὶ ἂν προβλέπωνται τοιαῦται ὑπὸ ἑτέρας διατάξεως τῆς κειμένης νομοθεσίας.

Ὡσαύτως ἀπαγορεύεται εἰς τὰς αὐτὰς ὡς ἄνω Τραπέζας ἡ ὑφ' οἱανδήποτε μορφὴν καταβολὴ εἰς τὸ προσωπικὸν των τῆς εἰς τοῦτο ἀναλογούσης εἰσφορᾶς εἰς Ὀργανισμοὺς Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως καὶ οἱαδήποτε Ἀσφαλιστικὰ Ταμεῖα ὡς καὶ ἡ πληρωμὴ τοῦ φόρου συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου ἢ ἄλλης παροχῆς.

3. Πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἐξόδου πλεονάζοντος προσωπικοῦ τῶν ὡς ἄνω συνιστωμένων ἢ συσταθεισῶν Τραπεζῶν, δύναται διὰ τοῦ ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος Ὀργανισμοῦ, νὰ ὁρίζηται ὅτι κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἐφαρμογῆς του θεωροῦνται ὡς συμπληρώσαντες ὅριον ἡλικίας ὑποχρεωτικῆς ἐξόδου, οἱ συμπληρώσαντες ἢ ἐντὸς τοῦ ἔτους τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Ὀργανισμοῦ συμπληροῦντες ἡλικίαν μέχρι τριῶν ἐτῶν μικροτέραν τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ τοιαύτης ὡς κανονικοῦ ὁρίου ἡλικίας ὑποχρεωτικῆς ἐξόδου, ὡς καὶ τυχὸν ἐξαιρέσεις ἐκ τῆς τοιαύτης ὑποχρεωτικῆς ἐξόδου.

Ἡ Τράπεζα ὑποχρεοῦται τὸ μὲν νὰ καταβάλλῃ εἰς τοὺς οὕτω ὑποχρεωτικῶς ἀποχωροῦντας τὴν διαφορὰν μεταξὺ τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως ἧς θὰ δικαιωθῶσι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐτῶν τῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας των καὶ ἐκείνου ὃ θὰ ἐλάμβανον, λόγῳ συντάξεως, ἂν ἐξήρχοντο βάσει τοῦ ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ προβλεπομένου ὁρίου ἡλικίας, τὸ δὲ νὰ καταβάλῃ εἰς τὸ οἰκεῖον Ταμεῖον Συντάξεων τὰς λόγῳ συντάξεως κρατήσεις, ἃς οὗτοι θὰ κατέβαλλον εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦτο μέχρι συμπληρώσεως τοῦ κανονικοῦ ὁρίου ἡλικίας, τοῦ διαστήματος τούτου θεωρουμένου παρὰ τοῦ οἰκείου Ταμείου Συντάξεως μόνον διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ὡς χρόνου ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 3.

1. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος Διατάγματος πᾶσαι αἱ ἀφορῶσαι τὸ προσωπικὸν ἑκάστης τῶν συγχωνευθεισῶν Τραπεζῶν Συλλογικαὶ συμβάσεις ἐργασίας, ἀποφάσεις ἐπιτροπῶν διαιτησίας, Ὑπουργικαὶ ἀποφάσεις, Ὀργανισμοὶ ἢ Κανονισμοὶ προσωπικοῦ καὶ οἱαιδήποτε συμφωνίαι ἢ συμβάσεις οἱασδήποτε τῶν συγχωνευθεισῶν Τραπεζῶν ἢ τῆς συσταθείσης τοιαύτης μετὰ τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν παύουσιν αὐτοδικαίως ἰσχύουσαι.

2. Ὡσαύτως ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος παύει ἰσχύουσα πᾶσα σύμβασις ἢ συμφωνία μεταξὺ οἱασδήποτε τῶν συγχωνευθεισῶν Τραπεζῶν καὶ ἀποχωρησάντων πρὸ τῆς συγχωνεύσεως ὑπαλλήλων δι' ἧς ἔχει συμφωνηθῇ ἡ καταβολὴ εἰς αὐτοὺς οἱασδήποτε παροχῆς λόγῳ διαφορᾶς μεταξὺ συντάξεως καὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ὁμοιοβάθμων των. Ἡ διὰ τῆς συγχωνεύσεως συνιστωμένη Τράπεζα ἐπὶ τῶν τοιούτων περιπτώσεως ὑποχρεοῦται μόνον εἰς καταβολὴν τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τῆς συντάξεως, ἣν λαμβάνουν, καὶ ἐκείνης, ἣν θὰ ἐλάμβανον, ἐὰν ἐξήρχοντο τῆς ὑπηρεσίας ὅταν θὰ κατελαμβάνοντο ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας καὶ μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ ὁρίου τούτου. Θεωρεῖται ὡς ἄκυρος πᾶσα ὑποχρέωσις ἀφορῶσα εἰς τὴν καταβολὴν οἱασδήποτε διαφορᾶς ἐκ μέρους τῆς Τραπέζης. Ἀπαλλάσσεται ἐπίσης ἡ Τράπεζα ἀπὸ τῆς συντάξεως τῆς τοιαύτης συμβάσεως πάσης τυχὸν ἀναληφθείσης παρ' αὐτῆς ὑποχρεώσεως περὶ καταβολῆς εἰς τὸ οἰκεῖον Ταμεῖον Συντάξεων τῶν παρ' αὐτοῦ καταβληθεισῶν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι καταβληθησομένων συντάξεων εἰς τοὺς οὕτω ἀποχωρήσαντας, κηρυσσομένης ἔκτοτε διὰ τοῦ παρόντος ἀκύρου καὶ ἀνισχύρου πάσης τοιαύτης ὑποχρεώσεως, ἐφ' ὅσον δὲν ἐξετελέσθη μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 4.

Διὰ τὴν ρύθμισιν τῆς ἐκ τῆς συγχωνεύσεως δημιουργουμένης καταστάσεως, ἡ συσταθεῖσα ἢ συνιστωμένη Τράπεζα δικαιοῦται νὰ ἐνεργῇ καταγγελίας συμβάσεως ἐργασίας τοῦ προσωπικοῦ της. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τοῦτο δικαιοῦται τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ Ν. 2112 «περὶ ὑποχρεωτικῆς καταγγελίας τῆς συμβάσεως ἐργασίας τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων» ὡς ἐτροποποιήθη ἢ τοῦ Β.Δ. τῆς 16)18 Ἰουλίου 1920 «περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ Νόμου 2112 καὶ ἐπὶ τῶν ἐργατῶν τεχνιτῶν καὶ ὑπηρετῶν» μόνον ἐφ' ὅσον δὲν δικαιοῦται ἐφ' ἅπαξ παροχῆς παρὰ τοῦ Ταμείου αὐτασφαλείας ἢ Ταμείου Προνοίας. Ἐὰν τὸ ποσὸν τῆς ἐφ' ἅπαξ παροχῆς εἶναι μικρότερον τῆς ὡς ἄνω ἀποζημιώσεως, ἡ Τράπεζα ὑποχρεοῦται νὰ συμπληρώσῃ τὴν διαφοράν. Ἡ τοιαύτη παροχὴ θεωρεῖται ὡς ἀποτελοῦσα τὴν εἰδικὴν μέριμναν τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Νόμου 2112 ὡς τοῦτο συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ Νόμου 4558 (ἄρθρον 6).

Διὰ τὰς τοιαύτας καταγγελίας συμβάσεως ἐργασίας ἀπαιτεῖται προηγουμένη ἔγκρισις ἐπιτροπῆς ὁριζομένης δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐργασίας καὶ Ἐμπορίου καὶ ἀποτελουμένης ἐξ ἑνὸς ἐκπροσώπου τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας καὶ ἐξ ἑνὸς τῶν Διευθυντῶν ἑκατέρας τῶν συγχωνευομένων Τραπεζῶν.

Ἄρθρον 5.

1. Μεταβολὴ τῶν ὅρων ἐργασίας τοῦ προσωπικοῦ τῶν συγχωνευθεισῶν Τραπεζῶν, ἐπερχομένη ὡς ἐκ τῆς συγχωνεύσεως κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου ὡς καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ὡς ἄνω προβλεπομένου Ὀργανισμοῦ, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς μονομερὴς μεταβολὴ τῶν ὅρων ἐργασίας ἐκ μέρους τῆς ἐργοδότιδος ὡς ἄνω διὰ τῆς συγχωνεύσεως συνιστωμένης Τραπέζης, οὐδ' ὡς μονομερὴς καταγγελία τῆς συμβάσεως ἐργασίας ἐκ μέρους ταύτης τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ὡς καὶ τοῦ παρ' αὐτοῦ προβλεπομένου Ὀργανισμοῦ, κατισχυουσῶν πάσης ἑτέρας διατάξεως Νόμου, Διατάγματος, Συλλογικῆς συμβάσεως, Ὑπουργικῆς ἢ Διαιτητικῆς ἀποφάσεως, συνηθείας ἢ ἐθίμου.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ διηγημένων καὶ ἐπιστημονικοῦ ἐν γένει προσωπικοῦ παρέχοντος ὑπηρεσίας ἐπὶ παγίᾳ ἀμοιβῇ ἢ ἀντιμισθίᾳ καὶ μετέχοντος ἀσφαλιστικοῦ τινος Ταμείου ἢ Ὀργανισμοῦ τοῦ προσωπικοῦ οἱασδήποτε τῶν συγχωνευομένων Τραπεζῶν.

Ἄρθρον 6.

Τόσον ἐπὶ τῶν καταγγελιῶν συμβάσεως ἐργασίας τῶν γιγνομένων κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος ὅσον καὶ ἐπὶ πάσης καταγγελίας συμβάσεως ἐργασίας τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἐκ συγχωνεύσεῖ ως συσταθεισῶν ἢ συνιστωμένων ἡμεδαπῶν Ἀνωνύμων Τραπεζιτικῶν Ἑταιρειῶν δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ Α. Ν. 1803)1951 καὶ τοῦ Α. Ν. 694)1937.

Ἄρθρον 7.

1. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας καὶ τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ ἑκάστοτε ἐκδιδομένων δύναται νὰ συνιστᾶται παρ' οἱῳδήποτε Ὀργανισμῷ Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως ἢ οἱαδήποτε δημοσίᾳ ἢ δημοτικῇ ἐπιχειρήσει ἢ ἐκμεταλλεύσει ἢ Ὀργανισμῷ Δημοσίου Δικαίου ἢ ἐπιχειρήσει ἢ ἐκμεταλλεύσει ἐν γένει κοινωφελοῦς σκοποῦ ἢ δημοσίας χρήσεως, Ἐπιτροπὴ οἰκονομιῶν ἀποτελουμένη ἐξ ἑνὸς ἐκπροσώπου τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, ἑνὸς ἐκπροσώπου τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ, ἐφ' ὅσον ἀνήκει εἰς ἄλλου Ὑπουργείου ἐποπτείαν, καὶ ἑνὸς ἐκπροσώπου τῆς ἐργοδότιδος ἐπιχειρήσεως ἢ ἐκμεταλλεύσεως.

2. Εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς Ἐπιτροπῆς ἀνήκει ἡ γνωμάτευσις ἐπὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος ὁριζομένων θεμάτων, ἐπὶ τῷ τέλει ἐπιτεύξεως οἰκονομιῶν διὰ καθορισμοῦ θέσεων, βαθμῶν, ἀποδοχῶν, πλεονάζοντος προσωπικοῦ, ὡς καὶ τῆς λήψεως μέτρων κοινῆς ἀσφαλείας ὡσαύτως δὲ καὶ τῆς καταρτίσεως νέου Ὀργανισμοῦ.

Διὰ τῶν αὐτῶν ἀποφάσεων καθορίζονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς λειτουργίας ἑκάστης Ἐπιτροπῆς.

3. Αἱ γνωματεύσεις τῶν ὡς ἄνω Ἐπιτροπῶν, ἐγκρονόμεναι ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἢ τροποποιούμεναι διὰ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ἡ παρ' ἢ ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπιχείρησις, ἐκμετάλλευσις, ἢ Ὀργανισμὸς ἐὰν δὲν ἀνήκῃ μόνον εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, κηρύσσονται ἐκτελεσταὶ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῶν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεων, τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργῶν ὑποχρεουμένων εἰς ἐκτέλεσιν τούτων ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως.

Ἄρθρον 8.

Ὀργανισμοὶ ἢ Ταμεῖα Αὐτασφαλείας ἢ Προνοίας καὶ ἐν γένει Ὀργανισμοὶ Ἀσφαλίσεως, κυρίας ἢ ἐπικουρικῆς, συνεστημένοι εἴτε εἰς ἐκτέλεσιν συλλογικῶν συμβάσεων εἴτε ἄλλων συμφωνιῶν, εἴτε βάσει τῆς περὶ ἐπαγγελματικῶν σωματείων νομοθεσίας, λογίζονται νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου εἰς τὴν περὶ τῶν ὁποίων νομοθεσίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ὑπάγονται.

Οἱ Ὀργανισμοὶ οὗτοι ὑπάγονται ἐφεξῆς εἰς τὴν ἁρμοδιότητα καὶ τὸν ἔλεγχον τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, δι' ἀποφάσεως τοῦ ὁποίου, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὁρίζεται ἡ σύνθεσις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῶν ὡς καὶ ὁ τρόπος διορισμοῦ τῶν μελῶν των.

Ἄρθρον 9

Πᾶσα διάταξις ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καταργεῖται.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουνίου 1953

Οἱ Ὑπουργοὶ
Ἐπὶ τῆς Ἐργασίας
Ε. ΓΟΝΗΣ
Βουλευτὴς Ἀθηνῶν
Ἐπὶ τοῦ Ἐμπορίου
Θ. ΚΑΨΑΛΗΣ
Βουλευτὴς Ἀθηνῶν

ΕΚΘΕΣΙΣ

Τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ (ἄρθρον 57 παρ. 3 τοῦ Συντάγματος) ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας «περὶ ρυθμίσεως ζητημάτων τινῶν προσωπικοῦ συγχωνευομένων Ἀνωνύμων Τραπεζιτικῶν Ἑταιρειῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων».

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ ἀνωτέρω Νομοσχεδίου, δι' ὧν ρυθμίζονται ζητήματά τινα τοῦ προσωπικοῦ τῶν συγχωνευομένων Ἀνωνύμων Τραπεζιτικῶν Ἑταιρειῶν κλπ. δὲν προκαλεῖται ἐπιβάρυνσις τοῦ προϋπολογισμοῦ το ὖΚράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουνίου 1953

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
ΓΡ. ΖΑΡΙΦΟΠΟΥΛΟΣ

Σημ. Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐνώπιον τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ἐπεξεργασθείσης τὸ Τραπεζιτικὸν Νομοσχέδιον ἐζήτησε καὶ ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀπάλειψις τῶν ἄρθρων 7 καὶ 8.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6η Ἰουνίου 1953

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ No 14

Συνάδελφοι,

Χθὲς εἶδε τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος εἴδησις καθ' ἣν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Ἐργασίας ἐδέχθη ὅπως ἐκ τοῦ κατατεθέντος τραπεζιτικοῦ νομοσχεδίου ἀπαλειφθοῦν τὰ ἄρθρα 7 καὶ ἐπέκεινα. Ἡ εἴδησις ἐπεβεβαιώθη τὴν ἑσπέραν ὅταν τὸ Νομοσχέδιον εἰσήχθη εἰς τὴν Κοινοβουλευτικὴν Ἐπιτροπήν.

Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Ἐργασίας διὰ τοῦ ἀνωτέρω Νομοσχεδίου, ὡς ἀρχικῶς ἦτο διατυπωμένον κατὰ τὴν κατάθεσί του εἰς τὴν Βουλὴν ἕνα καὶ μόνον ἐπεδίωκε σκοπόν: Πῶς νὰ πλήξῃ ὅλους τοὺς Τραπεζιτικοὺς ὑπαλλήλους καὶ τοὺς εἰς τὰς δημοσίας καὶ δημοτικὰς ἐπιχειρήσεις καὶ ἐν γένει κοινωφελεῖς Ὀργανισμοὺς ἐργαζομένους.

Μὲ ἄλλας λέξεις διὰ τοῦ κατατεθέντος Νομοσχεδίου ἐπεδίωξε καθαρὰ πῶς νὰ ξεκαθαρίσῃ μιὰ γιὰ πάντα μὲ τὸν παράγοντα «Ἐργασία» ὁ ὁποῖος φαίνεται πολὺ νὰ ἐνοχλῇ διότι παρουσιάζεται ὡς ἐμπόδιον εἰς τὰς τάσεις τῆς ὀλιγαρχίας.

Ἡ ἀνωτέρω κρίσις δὲν εἶναι ἰδική μας. Παρίσταται ἀνάγλυφος εἰς ὅλας τὰς διατάξεις τοῦ Νομοσχεδίου.

Καὶ αἱ μὲν διατάξεις τῶν ἄρθρων 1—6 ἔχουν ἄμεσον στόχον τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, τέως Ἀθηνῶν, Ἰονικῆς καὶ Λαϊκῆς, αἱ δὲ τοιαῦται τῶν ἄρθρων 7 καὶ ἐπέκεινα τοὺς ὑπαλλήλλους τῶν λοιπῶν κατηγοριῶν.

Ὅταν ὁ κ. Ὑπουργὸς εἶδε τὴν σημειωθεῖσαν — ὅπως ἦτο φυσικὸν — γενικὴν ἐξέγερσιν καὶ κατακραυγήν, τότε ἀντελήφθη ὅτι ἐσφαλμένη ὑπῆρξεν ἡ τηρηθεῖσα τακτική, διότι αὕτη μὲ τὰ ἄρθρα 7 καὶ ἐπέκε

Η ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΤΗΣ Γ.Σ.Ε.Ε. ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Ἡ Διοίκηση τοῦ Ἀνωτάτου Συνδικαλιστικοῦ Ὀργανισμοῦ μας, τῆς Γεν. Συνομοσπονδίας μας, αἰσθάνεται τὴν ὑποχρέωση νὰ ἐπικοινωνήσῃ μαζύ σας γιὰ νὰ σᾶς ἐνημερώσῃ πάνω στὴ δημιουργηθεῖσα κατάσταση καὶ τὴ ραγδαία ἐξέλιξη τῶν γεγονότων τῶν τελευταίων αὐτῶν ἡμερῶν καθὼς καὶ στὴν ἀνάγκη καὶ τὸν τρόπο τῆς ἀντιμετωπίσεώς τους.

Δύο ἀπὸ τὰ βασικὰ καὶ κεφαλαιώδη ζητήματά μας παρακολουθοῦσε ἡ Γενικὴ Συνομοσπονδία μας μὲ ἐξαιρετικὴ ἀγωνία ὅλον αὐτὸν τὸν καιρό:

Τὸ ἕνα ἦτανε τὸ ζήτημα τῆς ἀνεργίας, ποὺ ἐπῆρε τρομακτικὲς διαστάσεις ἀπὸ τὴ λήξη τοῦ νόμου 2222 μὲ τὶς ἀθρόες ἀπολύσεις ποὺ γινόντουσαν κάθε μέρα, ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἄρνηση τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐργασίας γιὰ τὴν παράταση τοῦ νόμου αὐτοῦ.

Τὸ δεύτερο ἦτανε ἡ ἰλιγγιώδης αὔξησις τῶν τιμῶν ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν εἰδῶν, ποὺ εἶχε σὰν ἀποτέλεσμα τὴν αὔξηση τοῦ κόστους τῆς ζωῆς, καὶ κατὰ συνέπειαν τὸ λιγόστεμα τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων κατὰ 30% μόνο σ' ἑνάμισυ μῆνα, δηλαδὴ ἀπὸ τὶς 9 Ἀπριλίου ποὺ ἔγινε ἡ ὑποτίμηση τῆς δραχμῆς μέχρι τῆς 27 τοῦ περασμένου μηνα, μὴ ὑπολογιζομένων τῶν ἄλλων αὐξήσεων, ποὺ εἶχανε προηγηθῆ τῆς ὑποτιμήσεως τῆς δραχμῆς. Καὶ ὅλα αὐτὰ χωρὶς νὰ γίνῃ καμμιὰ ἀναπροσαρμογὴ τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων.

Κατάπληκτοι ὅμως, συνάδελφοι, ἀκούσαμε τὸν Ὑπουργὸ νὰ μᾶς λέγῃ:

Γιὰ μὲ τὴν ἀνεργίαν ὅτι ἑτοιμάζει νομοσχέδιον γιὰ τὸ μέλλον, χωρὶς καμμιὰ ἀναδρομικὴ ἐφαρμογὴ ὅπως εἶχε ὁ νόμος 2222, γιὰ δὲ τὴν ἀνάγκη τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων, ὅτι θὰ συτηθῆ ὅταν σταματήσουν οἱ ἀνατιμήσεις, καὶ διαμορφωθοῦν οἱ ὁριστικὲς τιμὲς εἰδῶν.

Οἱ καταπληκτικὲς αὐτὲς δηλώσεις τοῦ

στεύσατε, νὰ μὴ καταγνώσωμεν τὰς ἀνωτέρω προθέσεις εἰς τὸν κ. Ὑπουργόν, ἀλλὰ δὲν μᾶς βοηθοῦν δυστυχῶς εἰς τοῦτο αἱ διατάξεις τοῦ Νομσχεδίου οἱαδήποτε καὶ ἂν γίνῃ μικροβιολογικὴ αὐτῶν ἀνάλυσις.

Ἐπομένως μία ἀντίθετος κρίσις ὡς πρὸς τὰς ἀνωτέρω προθέσεις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ θὰ ἦτο ἄντικρυς ἀντίθετον πρὸς τὴν ἀλήθειαν, θὰ ἐνεφάνιζεν ἡμᾶς μὴ γνωρίζοντας ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν καὶ θὰ κατελογίζετο τόσον εἰς ἡμᾶς ὅσον καὶ ὁλόκληρον τὴν Ἐργατικὴν καὶ Ὑπαλληλικὴν τάξιν περισσὴ ἀφέλεια.

Ἡ ἐργατικὴ ὅμως καὶ ὑπαλληλικὴ τάξις τῆς χώρας δὲν εἶναι τόσον ἀφελής. Γνωρίζει τί καὶ παρὰ τὰς σατανικὰς ἀαλείψεις τὴν ἀναμένει καὶ σύσσωμος καὶ ἡνωμένη ἀντιτάσσει τὴν στοιχειώδη της ἄμυναν. Ἕνα εἶναι τὸ αἴτημά της:

Νὰ ἀποσυρθῆ τὸ Νομοσχέδιον τὸ ὁποῖον ἡ κοινὴ γνώμη κατεδίκασεν ὡς τερατούργημα.

Ἔπρεπε ὁ κ. Ὑπουργὸς νὰ παρευρίσκεται προχθὲς εἰς τὴν Γενικὴν Συνομοσπονδίαν Ἐργατῶν Ἑλλάδος καὶ χθὲς εἰς τὸ Ἐργατικὸν Κέντρον Ἀθηνῶν εἰς τὰς συσκέψεις τῶν ἐκπροσώπων ὅλων τῶν Συνδικάτων.

Μία ἐκεῖ ὑπῆρξεν ἡ φωνὴ καὶ ἕνα τὸ αἴτημα ὅλων τῶν Συνδικάτων:

«Νὰ ἀποσυρθῆ ὁλόκληρον τὸ ἁμαρτωλὸν Νομοσχέδιον. Ἡ τακτικὴ τῆς ἀπομονώσεως ἀποτελεῖ ὕβριν διὰ τὴν Ἐργατικὴν καὶ Ὑπαλληλικὴν τάξιν τῆς Χώρας».

Παρὰ ταῦτα ὅμως ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐπιμένει νὰ συζητηθῆ τὸ Νομοσχέδιον. Τί θὰ κάμῃ ἡ Ἐθνικὴ Ἀντιπροσωπεία:

Θὰ ἐπευφημήσῃ τὴν σατανικότητα τοῦ Νομοσχεδίου καὶ θὰ χειροκροτήσῃ τὴν τακτικὴν παραγνωρίζουσα ὅτι ἀμφότερα εὑρίσκονται ἀντιμέτωπα πρὸς τὴν στοιχειώδη ἔνοια τῆς ἠθικῆς: Θὰ διακινδυνεύσῃ νὰ ἐμφανισθῆ ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία ὡς μὴ Πολιτεία Δικαίου: Ἀλλὰ τοῦτο θὰ ἦτο Ἐπανάστασις. Ὄχι ὅμως Ἐπανάστασις τῆς Ἐργατικῆς τάξεως.

Ἔτσι ἔχει τὸ θέμα, ἔτσι τὸ βλέπει πᾶς σοβαρῶς σκεπτόμενος, ἔτσι τὸ βλέπομεν καὶ ὡς ἐργαζόμενοι καὶ ὡς Ἕλληνες πολῖται.

Μετὰ συναδελφικῶν χαιρετισμῶν

ΤΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΛΛΙΑ ΤΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΙΣΠΡΑΚΤΟΡΩΝ ΚΑΙ ΚΛΗΤΗΡΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ἐκπροσώπου τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως, εἶχανε τὴν ἑξῆς σημασία:

Γιὰ τὴν ἀνεργίαν: Ὅσοι διώχτηκανἀπὸ τὶς δουλειὲς τους, εἶναι καλὰ διωγμένοι, Ἂς πεθάνουν τῆς πείνας. Ὅσοι ἔμειναν, θὰ προστατευθοῦν μόνον ἅμα γίνῃ ὁ νέος νόμος, τοῦτο δὲ, ἀποτελοῦσε καὶ παρότρυνση πρὸς τοὺς ἐργοδότες νὰ σπεύσουν ν' ἀπολύσουν ὅσους θέλουν, πρὶν νὰ γίνῃ ὁ νέος νόμος.

Γιὰ τὴν ἀναπροσαρμογὴ: Θὰ ἐξακολουθοῦν νὶ γίνωνται αὐξήσεις καὶ κατὰ συνέπειαν νὰ πέφτουν σὲ ἀγοραστικὴ δύναμη τὰ μεροκάματα, μέχρι τῆς σταθεροποιήσεως τῶν τιμῶν, ποὺ ὅμως εἶναι ἄγνωστον πότε θὰ γίνῃ ὁποτε καὶ θὰ συζητηθῆ ἡ ἀναπροσαρμογὴ τους.

Τὸ δίλημμα, συνάδελφοι, ποὺ ἔμπαινε μπροστὰ στὴν τάξη μας ἔπειτα ἀπὸ τὶς καταπληκτικὲς αὐτὲς δηλώσεις τοῦ Ὑπουργοῦ, ἦτανε:

ΘΑΝΑΤΟΣ ΑΠΟ ΠΕΙΝΑ, ἢ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ.

Ἡ ἐκλογὴ δὲν ἦτανε δύσκολη. Ἀποφασίσαμε τὸν ἀγῶνα, ἡ ἐκδήλωση τοῦ ὁποίου θὰ γινόταν εὐθὺς ὡς ἐπέστρεφαν ὁ Προθυπουργὸς καί ὁ Ὑπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ διὰ νὰ λάβωμεν καὶ αὐτῶν τὴν ἀπάντηση ὡς ὑπευθύνως διαχειριζομένων τὰ ζητήματα τῆς Χώρας.

Ἐνῷ ὅμως ἐξαντλοῦμεν καὶ τὸ τελευταῖον αὐτὸ περιθώριον τῆς ἀναμονῆς, εὑρέθημεν πρὸ νέας προκλήσεως, καὶ πρὸ νέας ἀπροκαλύπτου ἐπιθέσεως τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐργαζομένων, ποὺ δὲν ἐπιτρέπουν πιὰ καμμιὰ ἀναμονὴ, γιὰ κανένα λόγον.

Κατετέθη δηλαδὴ ἀπὸ τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἐργασίας στὴ Βουλὴ νομοσχέδιον, μὲ τὸ ὁποῖον:

1.—Καταργεῖται τὸ δικαίωμα καταρτίσεως συλλογικῶν συμβάσεων.

2.—Παρέχεται τὸ δικαίωμα εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ἐργασίας νὰ μειώσῃ ἢ νὰ καταργήσῃ τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ νόμου 2112, ποὺ δικαιοῦνται οἱ μισθωτοὶ σὲ περίπτωση ἀπολύσεως.

3.—Παρέχεται ἐπίσης εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν τὸ δικαίωμα νὰ καταργῆ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Ν. 118)1945, βάσει τοῦ ὁποίου ὁ ἐργοδότης ὑποχρεοῦται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς καταγγελίας συμβάσεως ἐργασίας, στὴν καταβολὴ ἀποζημιώσεως.

4.—Περέχεται στὸν ἴδιο Ὑπουργὸ τὸ δικαίωμα ν' αὐξάνῃ μὲ ἁπλῆ ἀπόφασή του τὶς ὧρες ἐργασίας τῶν ὑπαλλήλων Τραπεζῶν καὶ Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν.

5.—Παρέχεται στὸν ἴδιο Ὑπουργὸ τὸ δικαίωμα νὰ μειώνῃ τὶς ἀποδοχὲς καὶ **τὸν ἀριθμὸ τοῦ προσωπικοῦ, καθὼς** καὶ νὰ ὑποβιβάζῃ αὐτὸ, καὶ γενικὰ νὰ ρυθμίζῃ τὴν ὑπηρεσιακὴ θέση τοῦ προσωπικοῦ μὲ ἁπλὲς ἀποφάσεις του.

6.—Ἐξουσιοδοτεῖται ὁ Ὑπουργὸς Ἐργασίας νὰ ρυθμίζῃ τοὺς ὅρους ἐργασίας κατὰ τὴν ἀπόλυτη κρίσῃ του, ἀκόμη καὶ κατ, ἀντίθεσιν πρὸς κειμένας διατάξεις ἰσχούσας ἀπὸ δεκαετηρίδων καὶ στηριζομένας εἰς διεθνεῖς συμβάσεις.

7.—Καταργεῖται ἡ διεθνὴς ἀρχὴ τῆς Τριμεροῦς Συνεργασίας καὶ στὸ μέλλον γνώμην ἐπὶ ὅλων τῶν ἀνωτέρω θεμάτων τῶν ἐργαζομέων θὰ ἔχουν μόνον οἱ ἐργοδόται ἀποκλεισθείσης τῆς συμμετοχῆς ἐργατικοῦ ἀντιπροσώπου εἰς τὰς οἰκείας Ἐπιτροπάς.

8.—Καταργεῖται ἡ αὐτοδιοίκησις τῶν Ταμείων Ἀλληλεβοηθείας καὶ Προνοίας τῶν Ἐργατικῶν Συνδικάτων, καὶ ἡ Διοίκησις αὐτῶν ἀνήκουσα ὡς τὰ τώρα στὴ Συνέλευση τῶν Σωματείων, περιέρχεται στὸν Ὑπουργὸ τῆς Ἐργασίας.

Στὴ διαδικασία αὐτὴ τοῦ νομοσχεδίου, πλὴν τῶν Τραπεζῶν, ὑπάγεται τὸ προσωπικὸν ὅλων τῶν Ἐπιχειρήσεων Κοινῆς Ὠφελείας, δηλαδὴ Σιδηροδρόμων, Αὐτοκινήτων, Τροχιοδρόμιων, Ἠλεκτικῶν Ἑταιριῶν, Ἑταιρίας Ὑδάτων, Ο.Τ.Ε., Νοσοκομείων, Ἀλευρομύλων, Ἀρτοποιείων, Λιμενεργατῶν, Λιγνιτορυχείων, Ἀεριόφωτος, Τ.Α.Ε., Ἠλεκτρικῶν Σιδηροδρόμων, Κρατικῶν Ἐργοστασίων Δημοσίας Ἐπιχειρήσεως Ἠλεκτρισμοῦ, Δημοτικῶν Ἐκμεταλλεύσεων πάσης φύσεως καθὼς καὶ ἅπατες οἱ Ὀργανισμοὶ Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως, ἀνεξάρτητα ἂν ὑπάγωνται στὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας ἢ ὄχι (Ταμεῖον Νομικῶν, Κληρικῶν, Ἰατρῶν κλπ.).

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ,

Αὐτὴν τὴν κατάσταση ἀντιμετωπίζει σήμερα ἡ τάξη μας.

Ἀνοιχτὴ ἐπίθεση τῆς Κυβερνήσεως ἐναντίον τῶν βασικῶν θεσμῶν μας καὶ ὅλων τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐργαζομένων καὶ τῶν Ὀργανώσεών τους, καὶ πρὸ παντὸς ἐναντίον τοῦ δικαιώματος ποὺ ἔχομε στὴ ζωὴ, χάριν τῆς οἰκονομικῆς ὀλιγαρχίας, τῆς ὁποίας ὑιοθετεῖ μὲ τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ ἡ Κυβέρνηση ὅλες τίς ἀπαιτήσεις ποὺ διατυπώθηκαν εἰς βάρος τῶν ἐργαζομένων ἀπὸ τὰ Ἐμπορικὰ καὶ Βιομηχανικὰ Ἐπιμελητήρια, εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκλογὴν της.

Ὅλες οἱ κατακτήσεις μας, οἱ ἠθικὲς, οἱ πνευματικὲς, οἱ οἰκονομικὲς, τινάζονται στὸν ἀέρα μὲ τὸ κατάπτυστο αὐτὸ νομοσχέδιον γιὰ τὸ ὁποῖον θὰ πρέπει νὰ ντρέπεται ἡ Χώρα μας, καὶ τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ αἶσχος γιὰ τὴν Κυβέρνηση, καὶ στίγμα ἀνεξίτηλο γιὰ τὸν εἰσηγητὴ του .Υπουργὸ τῆς Ἐργασίας.

Μὲ τὴν ψήφιση τοῦ νομοσχεδίου αὐτοῦ, ἡ τάξη μας παραδίδεται δεμένη στὴν ἀπόλητη διάθεση καὶ ἐκμετάλλευση τῆς οἰκονομικῆς ὀλιγαρχίας.

Μόνο τὸ πνεῦμα τοῦ Κόκκινου ἢ τοῦ Μαύρου Φασισμοῦ μποροῦσε νὰ ἐμνεύσῃ τὴ διατύπωση τῶν διατάξεων ποὺ περιέχει τὸ μεσαιωνικὸ αὐτὸ ἔκτρωμα ποὺ λέγεται νομοσχέδιο Γονῆ, γιὰ τὴν ψήφιση **τοῦ ὁποίου θὰ εἶναι δοσίλογοι** ἀπέναντι τοῦ ἐργαζομένου Λαοῦ τῆς Χώρας μας καὶ ἀπέναντι τοῦ Διεθνοῦς Κόσμου τῆς Ἐργασίας στὸ σύνολόν της ἡ Κυβέρνηση, καὶ κάθε Κόμμα, καὶ κάθε πολιτικὸς ποὺ δὲν θὰ τὸ καταδικάσῃ.

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ,

Ἔπειτα ἀπὸ τὰ πάρα πάνω δὲν ἐπιτρέπεται πιὰ καμμιὰ ἀναμονὴ, κανένας δισταγμὸς, καμμιὰ ἀμφιταλάντευση.

Ἂν θέλωμε νὰ ζήσωμε σὰν ἐλεύθεροι, ἄνθρωποι, ἂν ἔχωμε συνείδηση τῶν δικαιωμάτων μας, ποὺ κατεκτήσαμε ἐδῶ καὶ τόσα χρόνια καί σὰν ἐργάτες καὶ σὰν Ὀργανώσεις μὲ τόσους ἀγῶνες καὶ μὲ αἷμα. Ἂν εἴμεθα ἄξιοι αὐτῶν, ἂν θέλωμε νὰ διατηρήσωμε τὴν ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπειά μας, ἂν θέλωμεν νὰ εἴμεθα ἄξιοι τῆς ἐκτιμήσεως καὶ τῆς συμπαραστάσεως τοῦ Διεθνοῦς Συδικαλισμοῦ πρέπει νὰ κτυπήσωμε τὸ πνεῦμα τοῦ ὁλοκληρωτισμοῦ ποὺ χαρακτηρίζει τὴν ἐπίθεση ποὺ μᾶς γίνεται, πρέπει νὰ τσακίσωμε τὰ χέρια ποὺ σηκώνονται κατὰ τῶν δικαιωμάτων μας, πρέπει ν' ἀγωνισθοῦμε σκληρὰ καὶ ἀποφασιστικὰ, ὅσες δήποτε θυσίες κι' ἂν χρειασθῆ νὰ ὑποστοῦμε, κι' ὅποιες δήποτε θυσίες κι' ἂν ἔχη ὁ ἀγάνας μας.

Ἢ θ' ἀγωνισθοῦμε καὶ θὰ νικήσουμε, ἢ θὰ πρέπει νὰ γυρίσωμε 50 χρόνια πίσω, νὰ διαλύσωμε τίς Ὀργανώσεις μας, καὶ νὰ περιμένωμε τὴν φιλανθρωπία τῆς Κεφαλαιοκρατίας καὶ τῶν ἐπροσώπων, ποὺ ἔχει στὶς Κυβερνήσεις.

Ἡ στιγμὴ εἶναι μεγάλη, εἶναι ἱερὰ, εἶναι ἡ πιὸ κρίσιμη ἀπὸ ὅσες ἔχει περάσει ἡ τάξη μας.

Ἐμπρὸς στὸν ἀγῶνα, ποὺ κι' αὐτὴ τὴ φορὰ εἶνε ἀγώνας πραγματικὰ ΕΘΝΙΚΟΣ, γιατὶ ἀποβλέπει στὴν ἐπιβίωση τοῦ ἐργαζομένου Λαοῦ μας.

Ὁ ἀγώνας αὐτὸς ἄρχισε ἀπὸ σήμερα, μὲ τὴν κάθοδο τῶν τραπεζιτικῶν σὲ ἀπεργία.

Τρομοκρατημένη ἡ Κυβέρνηση ἀπὸ τὸ ξεκίνημα τῶν σκλάβων ἔχασε ἤδη τὴν ψυχραιμία της καὶ καταφεύγει σὲ σπασμωδικὰ μέτρα διατάσσουσα συλλήψεις καὶ ἄσκηση τρομοκρατίας, ποὺ φανερώνουν τὴν ἀνησυχία της γιὰ τὸ ξεσήκωμα τοῦ ἐργαζομένου κόσμου, ἀλλὰ καὶ τὶς πραγματικὲς της διαθέσεις ἀπέναντι στὴν τάξη μας.

Τὰ μέτρα ὅμως αὐτὰ, καὶ ὅσα τυχὸν θὰ πάρη, ἀντὶ νὰ μᾶς λυγίσουν, θὰ πρέπει νὰ ἀτσαλώσουν τὴν ἀπόφασή μας νὰ νικήσωμε στὸν ἀγῶνα στὸν ὁποῖον προκαλούμεθα, ΚΑΙ ΘΑ ΝΙΚΗΣΩΜΕ.

Ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ θὰ πάρετε ἐντολὲς ἀπὸ τὶς Ὀργανώσεις σας γιὰ νὰ κατεβῆτε καὶ σεῖς στὸν ἀγῶνα, ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΜΠΡΟΣ ΣΤΟΝ ΚΟΙΝΟ ΘΑΝΑΣΙΜΟ ΚΙΝΔΥΝΟ ΠΟΥ ΑΠΕΙΛΕΙ ΤΗΝ ΤΑΞΗ ΜΑΣ ΣΤΟ ΣΥΝΟΛΟ ΤΗΣ, ΚΑΙ ΠΕΙΘΑΡΧΗΜΕΝΟΙ ΣΤΙΣ ΕΝΤΟΛΕΣ ΤΩΝ ΥΠΕΥΘΥΝΩΝ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ ΣΑΣ.

Κάθε δισταγμὸς θὰ εἶναι ἔγκλημα καί κάθε ἀπειθαρχία προδοσία.

ΖΗΤΩ Ο ΑΓΩΝΑΣ ΜΑΣ
ΖΗΤΩ Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ

Γιὰ τὴ Διοίκηση τῆς Γ.Σ.Ε.Ε.
Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς
ΦΩΤΗΣ ΜΑΚΡΗΣ

Ἀθήνα, 4η Ἰουνίου 1953

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΔΙΑ ΤΟ ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΛΛΗΛΟΒΟΗΘΕΙΑΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἰουνίου 1953

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι,

Κατὰ τὰς κρισίμους καὶ ἀγωνιώδεις στιγμὰς τὰς ὁποίας ὅλοι μας ζῶμεν, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι ἐκ τοῦ Καταστατικοῦ καὶ τῶν προθεσμιῶν νὰ χωρήσωμεν εἰς τὴν λογοδοσίαν ἐπὶ τοῦ ἔργου τοῦ Τ.Υ.Π.Ε.Τ. καὶ τὴν ἀνάδειξιν τῆς νέας του Διοικήσεως.

Τιμηθέντες εἰς δύο συνεχεῖς ἀρχαιρεσίας ἐκλογῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοη-

ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ
ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ ΠΑΝΤ.
ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ ΘΩΜΑΣ
(Κατ)τος Πειραιῶς)
ΚΑΤΣΑΝΟΥ ΑΙΚΑΤ.
ΛΕΚΚΟΣ ΠΑΝΑΓ.
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΕΜΜ.
(Κατ)τος Μητροπ.)
ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ ΔΗΜ.
ΦΙΑΚΑΣ ΣΩΤΗΡ.
(Ν. 751 — Κατ)τος Ἀγορᾶς)
ΕΛΕΓΚΤΑΙ
ΚΑΡΟΥΣΟΣ ΧΑΡ.
ΚΡΙΜΠΟΓΙΑΝΝΗΣ ΒΑΣ.
ΠΕΤΡΟΥ ΓΕΩΡΓ.

θείας - (Περίοδος 1951 καὶ 1952) πιστεύομεν ἀκραδάντως ὅτι ἀπεδείχθημεν ἀντάξιοι τῶν προσδοκιῶν σας καὶ ὅτι ἀνταπεκρίθημεν πλήρως εἰς τὸ ἰδιαιτέρως βαρὺ ἔργον τοῦ Ταμείου, λόγῳ τῶν ἀντιξόων περιστάσεων, τὰς ὁποίας ὅλοι γνωρίζετε καὶ τὰς ὁποίας ἀντεμετωπίσαμεν.

Ἡ ἀρξαμένη προεργασία διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν μελῶν τῶν ἐχόντων ἀνάγκην λουτροθεραπείας θὰ ὁλοκληρωθῇ.

Οὐδεμία περικοπὴ πρόκειται νὰ γίνῃ εἰς τὰ παρεχόμενα βοηθήματα (Λουτροθεραπείας — Προσχολικῆς — Ἀεροθεραπείας κ.λ.π.).

Δικαιωθέντες διὰ τῆς ψήφους σας ἐπὶ δύο συναπτὰ ἔτη, ἐλπίζομεν ὅτι καὶ πάλιν θὰ τιμηθῶμεν δι' αὐτῆς κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς αὔριον (8ην τρέχοντος μηνὸς), ὥστε νὰ συνεχίσωμεν τὴν προσπάθειάν μας ὑπὲρ τῆς ἀρτιωτέρας καὶ πλέον εὐρύθμου λειτουργίας τοῦ Ταμείου καὶ τῆς διατηρήσεως τῶν μέχρι σήμερον κεκτημένων δικαιωμάτων τῶν ἠσφαλισμένων.

Μετὰ Συναδελφικῶν Χαιρετισμῶν

Μουτούσης Παντελῆς, Θωμόπουλος Θωμᾶς (Κατ)τος Πειραιῶς), Κατσανοῦ Καίτη, Λεκκὸς Παναγιώτης, Παναγιωτόπουλος Ἐμμ. (Κατ)τος Μητροπόλεως), Παπαθανασιάδης Δημήτριος, Φιακᾶς Σωτήριος (Ν. 751 — Κατ)τος Ἀγορᾶς).

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3η Ἰουνίου 1953

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι,

Κατερχόμενοι εἰς τὰς ἐπικειμένας ἀρχαιρεσίας τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας, θεωροῦμεν πρωτίστως ὑποχρέωσίν μας νὰ δηλώσωμεν σαφῶς, ὅτι οἱοδήποτε καὶ ἂν εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἀρχαιρεσιῶν, τοῦτο ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ ἔχῃ σχέσιν μὲ τὴν Συλλογικὴν μας Ὀργάνωσιν, τὴν ὁποίαν σύσσωμον τὸ Προσωπικὸν ἀκολουθεῖ εἰς τοὺς ἀγῶνας διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ζητημάτων τῆς παρούσης στιγμῆς.

Ἡ διευκρίνησις αὕτη ἐκρίθη ἀναγκαία διὰ νὰ μὴ ὑπάρξουν, ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐμφανίσεως δύο ψηφοδελτίων σκόπιμοι παρερμηνεῖαι ὡς πρὸς τὴν Ἑνότητα τοῦ Προσωπικοῦ, ἡ ὁποία ὑφίσταται πάντοτε ἀρραγὴς καὶ ἀδιάσπαστος.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ
ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΒΟΥΤΣΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ
(Κατ)τος Πειραιῶς)
ΖΩΗΜΙΧΟΥ ΜΑΡΙΚΑ
ΚΑΤΣΙΜΠΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ ΕΥΑΓ.
(Κατ)τος Μητροπόλεως)
ΡΟΥΜΠΑΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΕΛΕΓΚΤΑΙ
ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΧΡΗΣΤΟΣ
ΚΑΡΟΥΣΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ
ΠΑΝΤΑΖΗΣ ΜΙΧΑΗΛ

Δύνανται συνεπῶς οἱ Συνάδελφοι ἐλευθέρως καὶ ἀνεπηρεάστως νὰ ἐκλέξουν τὸ κατὰ τὴν κρίσιν των καλύτερον Συμβούλιον, δοθέντος ὅτι τὸ θέμα τῶν ἀρχαιρεσιῶν εἶναι ἀρχῆθεν περιωρισμένον, εἰς τὴν ἐκλογὴν καταλλήλων προσώπων καὶ μόνον.

Συνάδελφοι,

Συντόμως θ' ἀνακύψουν διὰ τὸ Ταμεῖον σοβαρώτατα ζητήματα, προστιθέμενα εἰς τὰ ἤδη ὑπάρχοντα ἐπὶ τάπητος πρὸς λύσιν.

Αἱ πρόσφατοι δημοσιογραφικαὶ εἰδήσεις περὶ μελετωμένων μέτρων, ἀφορώντων τοὺς ἀσφαλιστικοὺς ὀργανισμούς ὑγείας, ἀποτελοῦν προμηνύματα δυσοίωνα.

Νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ ἀρχίσῃ μία προπαρασκευαστικὴ ἐργασία κοινῆς ἀντιμετωπίσεως τῶν ζητημάτων ὑπὸ τῶν ἐχόντων ἐν πολλοῖς ὁμοιόμορφον τρόπον λειτουργίας ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ προωθηθῆ καὶ στερεωθῆ ἡ μεταξὺ τῶν Ταμείων Ὑγείας τῶν τριῶν μεγάλων Τραπεζῶν ἐγκάρδιος συνεργασία, ἡ τόσον εἰς ἀποτελέσματα γόνιμος ἀποδειχθεῖσα κατὰ τὸν μεγάλον ἀγῶνα τοῦ «Ἰατρικοῦ Κώδικος».

Φιλοδοξοῦμεν εἰς τὸν Τομέα τῆς Ὑγείας νὰ ἐκπροσωπήσωμεν ἀκριβῶς αὐτὴν τὴν τάσιν, τῆς συνενώσεως τῶν δυνάμεων πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν κοινῶν κινδύνων.

Καὶ τὰ εἰδικώτερα ὅμως ζητήματα τοῦ Ταμείου Ὑγείας δὲν στεροῦνται σοβαρότητος.

Ἡ εἰσφορὰ τῆς Τραπέζης πρέπει νὰ καταβάλλεται βάσει τῆς ἀρχῆς «νὰ μὴ ὑπολειπώμεθα τῶν συναδέλφων τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος». Ἡ ἀρχὴ αὕτη δὲν εἶναι φράσις κενὴ ἐννοίας. Ἐθεσπίσθη κατόπιν σκληρῶν ἀγώνων ὁλοκλήρου τοῦ Προσωπικοῦ καὶ ἀνεγνωρίσθη ὡς καλῶς ἰσχύουσα ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μετόχων τῆς Τραπέζης καὶ ὑπὸ τῶν ἑκάστοτε Κυβερνήσεων. Οὐδεὶς συνεπῶς, οὔτε ἡμεῖς οὔτε ἄλλος κανείς, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παραιτηθῆ τῆς ἀρχῆς αὐτῆς.

Ἡ ἀρξαμένη, ἐπὶ Διευθύνσεως τοῦ ἐξ ἡμῶν κ. Κ. Κατσιάμπα, προσπάθεια ἀναδιοργανώσεως τοῦ Ταμείου, δύο μέτρα τῆς ὁποίας ἔγιναν ἰδιαιτέρως αἰσθητὰ — ἡ ἔκδοσις τοῦ Κανονισμοῦ δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων τῶν μελῶν καὶ ἡ ἀλλαγὴ τῆς ἀτμοσφαίρας ὑποδοχῆς τῶν συναδέλφων — θὰ συνεχισθῆ καὶ θὰ ὁλοκληρωθῆ.

Ἐπιθυμοῦμεν ἰδιαιτέρως νὰ τονίσωμεν, ὅτι ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ Συνάδελφοι, ἀνεξαρτήτως Κλάδου καὶ Βαθμοῦ, θὰ εὑρίσκουν κατανόησιν καὶ προθυμίαν ἐξυπηρετήσεως, διότι δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον ὁ πόνος τῶν συναδέλφων νὰ ἐπαυξάνῃ ἀπὸ παγερὰν ὑποδοχὴν καὶ ἀβασανίστους ἀπαντήσεις.

Εἰς τὸ Ταμεῖον πρέπει νὰ ἐπικρα-

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΚΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ, 8 Ἰουνίου 1953

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΡΥΘΜΙΣΕΩΣ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ ΠΡΟΚΥΨΑΝΤΩΝ ΕΚ ΤΗΣ ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΕΩΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΤΙΝΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

Ἄρθρον 1.—Καταργεῖ ὅλα τὰ εἰς τὸν Ὀργανισμὸν καὶ εἰς τὰς Συλλογικὰς Συμβάσεις κλπ. ἀποφασεις τῆς Τραπέζης δικαιώματα.

Τὸ κυκλαφορῆσαν σχέδιον Ὀργανισμοῦ τῆς νέας Τραπέζης βεβαιοῖ τὴν ἀνωτέρω κατάργησιν.

Ἄρθρον 2.—Ἡ παραγρ. 1 ἀφήνει ἀνεξέλιγκτον τὸ Προσωπικὸν καὶ μειώνει τὰς ἀποδοχάς, αἱ ὁποῖαι θὰ ἀποτελοῦνται ἐκ τοῦ μισθοῦ, ὁ ὁποῖος θὰ ὁρισθῇ ὑπὸ τοῦ νέου Ὀργανισμοῦ καὶ ὁ ὁποῖος, ὡς σαφῶς ἀφήνεται νὰ νοηθῇ θὰ εἶναι μικρότερος ταῦ νῦν ὡρισμένου καὶ ἀπὸ τὰ ἐπιδόματα τὰ ὁποῖα, ἔχει ἐλευθερίαν ὁ ἐργοδότης νὰ ὁρίζῃ διὰ τοῦ Ὀργανισμοῦ, ὡς θέλει. Ἀλλὰ τὰ ἐπιδόματα αὐτὰ εἶναι καθαρὸς μισθός.

Ἡ παράγραφος 2 καταργεῖ ὅλα τὰ εἰς τοὺς κειμένους νόμους στηριζόμενα δικαιώματα ὡς τὰ ὁδοιπορικά, ἀμοιβὰς ἐκ νυκτερινῆς ἐργασίας. ἐπίδομα ατολῆς καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἀμοιβὴν δι' ὑπερωρίας. Δηλαδὴ ἀφήνει τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης ἐλευθέραν νὰ ἀπασχολῇ τὸ προσωπικὸν καὶ πέραν τῶν νομίμων ὡρῶν καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς προσθέτου ἀποζημειώσεως. Ὁμοίως τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὸν ἐργαζόμενον ἀσφάλιστρον ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Συντάξεων τὸ ὁποῖον ἀπὸ ταῦ 1858 εἶχε καθιερωθῇ νὰ καταβάλληται ὑπὸ τῆς Τραπέζης ἐπιρρίπτει ἐπὶ τοῦ ἐργαζομένου. Τοῦτο εἶναι 5%. Ἐπίσης καὶ τὸν συνθετικὸν φόρον θὰ πληρώσῃ (καὶ ἀρθῶς) ὁ ὑπάλληλος.

Ἡ παραγρ. 3 μειῶνει τὸ ὅριον ἡλικίας κατὰ 3 ἔτη καὶ διὰ τῆς προώρου ἐξόδου ἐπιβαρύνεται, διὰ παροχῆς συντάξεως, τὸ Ταμεῖον Συντάξεων, καταργουμένου τοῦ Ν. 759)1937 δι' οὗ εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ὁ ἐργοδότης καταβάλλει τὰς συντάξεις καὶ τὰ ἀσφάλιστρα μέχρι τῆς ἐπιλεύσεως τῆς ἀσφαλιστικῆς περιπτώσεως κατὰ τὸ προϊσχύον ὅριον ἡλικίας.

Ἄρθρον 3.—Παραγρ. 1 Τὸ ἄρθρον 3 καταργεῖ τὰ πάντα (συλλογικαὶ συμβάσεις, ὑπουργ. ἀποφάσεις, συμφωνίαι κλπ.). Ἀλλ' αἱ συλλογικαὶ συμβάσεις εἶναι συμφωνίαι καταρτισθεῖσαι ὑπὸ τῆς Τραπέζης, τῇ ἐλευθέρᾳ αὐτῆς συναινέσει καὶ μὲ ἀπόλυτον συμφωνίαν τοῦ Κράτους. Ὅπως δὲ εἶνε ἀνήθικον ὅταν τὸ κράτος καταργῇ οἱανδήποτε ἀτομικὴν συμφωνίαν τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ ἐνταῦθα ὅπου τὸ κράτος, θέλει νὰ καταργήσῃ τὴν συμφωνίαν, αὐτὴν ποὺ λέγεται συλλογικὴ σύμβασις.

Παραγρ. 2 Ἀπαλλάσει τὰς Τραπέζας τῆς ὑποχρεώσεώς των καταβολῆς τῆς διαφορᾶς μεταξὺ μισθοῦ καὶ συντάξεως διὰ τοὺς ἐθελουσίως ἐξελθόντας ὡς ἐπίσης ἀπαλλάσσει τὴν Τράπεζαν τῆς ὑποχρεώσεώς τῆς καταβολῆς τῶν οἰκείων συντάξεων αὐτῶν πρὸς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων, ὅπερ, μέχρι τῆς 1 Ἰουνίου 1953 δικαιοῦται λαμβάνειν α) παρὰ τῆς Ε.Τ.Ε. ποσὸν δραχμῶν 5.214.124.000, β) παρὰ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος 838.010,500 καὶ γ) παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης δρχ. 336.029.400 κατὰ τῶν ὁποίων τὸ Ταμεῖον Συντάξεων ἔχει ἐγείρει ἀγωγὰς αἱ ὁποῖαι δικάζονται τὴν 18 Σεπτεμβρίου 1953 ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν. Τὰ ποσὰ ταῦτα ὡς καὶ τὰ ἀπὸ 1ης Ἰουνίου 1953 διὰ τῆς ἄνω διατάξεως χαρίζονται ἀπὸ τὸ Ταμεῖον εἰς τὰς Τραπέζας. Δηλαδὴ ἔχομεν ἐπέμβασιν τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας πρὸς κατάργησιν ἀξιώσεων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔχουν κληθῇ τὰ Δικαστήρια νὰ ἀποτανθοῦν.

Ἄρθρον 4.— Καταργεῖται οὐσιαστικῶς ἡ ἐκ τοῦ Ν. 2112 παρεχομένη ἀποζημίωσις συμψηφιζομένη μὲ τὴν ἐκ τοῦ Ταμείου Αὐτασφαλείας παροχὴν καὶ χαρακτηρίζεται ἡ τοιαύτη παροχὴ ὡς ἀποτελοῦσα τὴν εἰδικὴν μέριμναν τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ παραγρ. 1 τοῦ Ν. 2112. Ἀλλὰ τὰ χρήματα τοῦ Ταμείου Αὐτασφαλείας σχηματίζονται διὰ κρατήσεων ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ προσωπικοῦ καὶ συμφωνηθείσης ἰσοπόσου εἰσφορᾶς τοῦ ἐργοδότου. Συνεπῶς οἱ ὑπάλληλοι αὐτοαποζημιοῦνται, διότι ὡς ἔχει ὑπολογισθῇ οἱ ὑπάλληλοι φεύγοντες λαμβάνουν ποσὸν τὸ ὁποῖον ἐξισοῦται πρὸς τὰς κρατήσεις μὲ ἕνα τόκον 5%. Εἶναι ἢ δὲν εἶναι αὐτοαποζημίωσις;

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου τούτου ἐμφανίζεται ὑποτιθεμένη ἐγγύησις διὰ συστάσεως ἐπιτροπῆς εἰς ἣν οὔτε κἂν μετέχει ἐκπρόσωπος τῶν ἐργαζομένων.

Ἄρθρον 5.— Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου καταργεῖται πλήρως ἡ ἰσχύουσα Ἐργατικὴ Νομοθεσία καὶ ἀναπληροῦται διὰ τοῦ ὑπ' ὄψιν ὀργανισμοῦ ὅστις κατισχύει πάσης διατάξεως Νόμου, διατάγματος, συλλογικῆς συμβάσεως, Ὑπουργ. ἢ διαιτητικῆς ἀποφάσεως συνηθείας καὶ ἐθίμου.

Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου καταργοῦνται οἱ Νόμοι 1803)51 καὶ 694—37 προστασίας τῶν συνδικαλιστικῶν στελεχῶν.

Ἄρθρον 7, 8.— Διὰ τῶν ἄρθρων τούτων ὅλαι αἱ ὡς ἄνω στραγγαλιστικαὶ διατάξεις ἐπεκτείνονται ἐπὶ παντὸς ἀσφαλιστικοῦ ὀργανισμοῦ καὶ πάσης ἐν γένει ἐπιχειρήσεως ἢ ἐκμεταλλεύσεως ἢ Δημοσίας χρήσεως.

Ἐπίσης καταργεῖται καὶ ἡ αὐτοδιοίκησις τῶν λοιπῶν ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν (Ταμεῖα Ὑγείας, Προνοίας κλπ.) Ἐπιβαρυνομένων διατῶν ἐξόδων Διοικήσεως αὐτῶν καὶ ἀνοίγεται ἡ θύρα τῶν διορισμῶν.

Ἄρθρον 9.— Διὰ τοῦ ἄρθρου 9 καταργεῖται ὁλοσχερῶς ἡ διοικητικὴ καὶ καταστατικὴ αὐτοτέλεια καὶ αὐτονομία τῶν ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν τοῦ προσωπικοῦ τῶν Τραπεζῶν Ἐθνικῆς, Ἑλλάδος καὶ Κτηματικῆς ἡ ἐριδομένη ἐπὶ συμβατικῶν ὑποχρεώσεων τοῦ Κράτους, προερχομένων ἐκ διεθνῶν ὑποχρεώσεων ἐπικυρωθεῖσα δι' εἰδικῶν Νόμων (3483)1929 καὶ 4586) 1929) καὶ κατοχυρωθεῖσα συνταγματικῶς (ἄρθρον 11 τοῦ συντάγματος) καὶ ἥτις πολλαπλῶς ἀνεγνωρίσθη δι' ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ τῶν λοιπῶν δικαστηρίων (1466)1926 Σ. Ἐπικ. 529) 43 Ἐφετείου Ἀθηνῶν).

Οὕτω προβλέπεται ἡ σύνθεσις νέου Διοικητικοῦ Συμουλίου κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ Ὑπουργῷ καὶ ἀσφαλῶς διὰ προσώπων τὰ ὁποῖα οὐδεμίαν σχέσιν ἔχουν μὲ τοὺς ἠσφαλισμένους οἱ ὁποῖοι σήμερον συγκεντρώνουν τὴν πλειοψηφίαν.

Ψήφισμα τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῶν Μελῶν τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπ. Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς 3)6)53 πρὸς τὸν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης:

ΨΗΦΙΣΜΑ

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν Μελῶν τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας καὶ Ταμείου Ὑγείας τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, λαβοῦσα γνῶσιν τῆς ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης ληφθείσης ἀποφάσεως περὶ μεταφορᾶς τῶν Ἐγκαταστάσεων καὶ Γραφείων τοῦ Τ.Υ.Π.Ε.Τ. ἐκ τοῦ κτιρίου τῆς Τραπέζης εἰς ὃ σήμερον στεγάζεται,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Θεωρεῖ τὴν μεταφορὰν τῶν Ἐγκαταστάσεων καὶ Γραφείων τοῦ Τ. Υ.Π.Ε.Τ. ἀδύνατον δι' οὕς λόγους ἀναφέρονται ἐν τῷ ἀπὸ 18 Ἀπριλίου 1953 ἐγγράφῳ τοῦ Τ.Υ.Π.Ε.Τ. πρὸς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης, τὸ κείμενον τοῦ ὁποίου ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ φύλλον τῆς 19 Μαΐου 1953 τοῦ Συλλογικοῦ ὀργάνου.

Χαρακτηρίζει τὴν ἀπόφασιν τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης ὡς στρεφομένην κατὰ τοῦ ἱεροῦ προορισμοῦ, δν ἐκτελεῖ τὸ Τ.Υ.Π.Ε.Τ. καὶ ὡς τοιαύτην τὴν ἀποκρούει καὶ τὴν καταδικάζει.

Ἐξουσιοδοτεῖ τὸ μέλλον νὰ προέλθῃ ἐκ τῶν ἀρχαιρεσιῶν Διοικητικὸν Συμβούλιον, ὅπως χειρισθῇ ἐν λευκῷ τὸ ζήτημα διὰ τὴν ματαίωσιν τῆς μεταφορᾶς τῶν Ἐγκαταστάσεων τοῦ Τ.Υ.Π.Ε.Τ.

ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Εἰς ἐκτέλεσιν ἀποφάσεως τῆς παρελθούσης Γενικῆς Συνελεύσεως Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου ἀνέθεσεν εἰς τὸ Πειθαρχικὸν Συμβούλιον τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐμφανισθεισῶν ἔστω καὶ ἐλαχίστων περιπτώσεων ἀπειθαρχίας μελῶν τοῦ Συλλόγου εἰς τὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ, ἰδίᾳ τὰς ἀφορώσας Ἀπεργίας κ.λ.π.

Τὸ πειθαρχικὸν Συμβούλιον ἐπιληφθὲν τοῦ θέματος θέλει ἐκδώσῃ πιθανώτατα τὴν προσεχῆ Πέμπτην τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ ἥτις καὶ θέλει ἀνακοινωθῇ εἰς τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου.

Ψήφισμα τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῶν Μελῶν τῶν Ταμ. Ἀλληλοβοηθείας Προσωπ. Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς 3)6)53 πρὸς τὴν Κυβέρνησιν:

ΨΗΦΙΣΜΑ

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν Μελῶν τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας καὶ Ταμείου Ὑγείας λαβοῦσα γνῶσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας κατατεθέντος εἰς τὴν Βουλὴν Νομοσχεδίου διὰ τοῦ ὁποίου καταργεῖται ἡ αὐτοδιοίκησις τῶν Ταμείων μας

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΕΤΑΙ

διὰ τὰς ἀντεργατικὰς διατάξεις τοῦ Νομοσχεδίου καὶ ποιεῖται ἔκκλησιν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, τοὺς Ἀρχηγοὺς τῶν Κομμάτων καὶ τοὺς Βουλευτὰς διὰ τὴν ἀπόρριψιν τοῦ ἐν λόγῳ Νομοσχεδίου τοῦ στραγγαλίζοντος τὰ κεκτημένα δικαιώματα τῶν ἐργαζομένων.

ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΛΛΗΛΟΒΟΗΘΕΙΑΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται εἰς τοὺς κ.κ. Συναδέλφους ὅτι κατὰ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν Μελῶν τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας καὶ Ταμείου Ὑγείας τῆς 3—6—1953, μετὰ τὴν ἔγκρισιν τῶν πεπραγμένων κ.λ.π., ἐλήφθη ἀπόφασις ὅπως αἱ ἀρχαιρεσίαι διὰ τὴν ἀνάδειξιν 7 Συμβούλων καὶ 3 ἐλεγκτῶν τοῦ Ταμ. Ἀλληλοβοηθείας Ὑπαλλήλων Ἐθν. Τραπέζης, διεξαχθῶσι τὴν Δευτέραν 8 Ἰουνίου 1953.

Ἀθῆναι 4-6-1953

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΛΛΗΛΟΒΟΗΘΕΙΑΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΥΠΟΜΝΗΣΙΣ

Ὑπενθυμίζομεν εἰς τὰ Μέλη ὅτι αἱ ἀρχαιρεσίαι διὰ τὴν ἀνάδειξιν νέας Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας τοῦ Προσωπικοῦ Ἐθνικῆς Τραπέζης θέλουσιν ἐνεργηθῇ τὴν Δευτέραν 8)6)53 ἀπὸ ὥρας 9 π.μ. ἕως 8.30' μ.μ. ἐν τῷ Πρατηρίῳ Ὑφασμάτων τοῦ Προμηθευτικοῦ Συνεταιρνσμοῦ (Πεσματζόγλου 1).

Δικαίωμα ψήφου ἔχουσιν οἱ ὑπάλληλοι ἀπὸ τοῦ Βαθμοῦ τοῦ Δοκίμου καὶ ἄνω.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4ῃ Ἰουνίου 1953
(Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικῆς Τραπέζης)

ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΛΛΗΛΟΒΟΗΘΕΙΑΣ ΕΙΣΠΡΑΚΤΟΡΩΝ ΚΑΙ ΚΛΗΤΗΡΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰουνίου 1953

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ No 1

Συνάδελφοι,

Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν τὴν 4ην Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἐψήφισαν 147 καὶ ἐξελέγησαν οἱ κάτωθι:

ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ

ΣΟΦΙΚΙΤΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ	146
ΤΡΙΜΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	146
ΓΕΡΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ	145
ΜΑΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	145
ΛΑΣΚΑΡΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	138

ΕΛΕΓΚΤΑΙ

ΒΙΖΥΗΝΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ	146
ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ ΑΝΤΩΝ.	145

Μετὰ Συναδελφικῶν Χαιρετισμῶν

Ἡ ΕΦΟΡΕΥΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἐλέκος Φιλαδελφεύς, Βασίλειος Κανίστρας, Δημήτριος Μόσχος.

ΑΙ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΛΛΗΛΟΒΟΗΘΕΙΑΣ (ΥΓΕΙΑΣ)

ΠΥΚΝΗ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ Η ΠΡΟΣΕΛΕΥΣΙΣ

Σήμερον διεξάγονται εἰς τὸ Πρατήριον Ὑφασμάτων τοῦ Προμηθευτικοῦ Συνεταιρισμοῦ ἀπὸ πρωΐας ἕως τῆς ἑσπέρας αἱ ἀρχαιρεσίαι πρὸς ἀνάδειξιν νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας.

Εἰς τὰς ἐκλογὰς κατέρχονται δύο ψηφοδέλτια. Τὸ ἓν ὑπὸ τὸν ἤδη Πρόεδρον τοῦ Ταμείου Ὑγείας κ. Παντελῆν Μουτούσην, εἰς τὸ ὁποῖον περιελήφθησαν ἐκπρόσωποι ὅλων τῶν τάσεων τῶν Συναδέλφων καὶ τὸ ἕτερον ὑπὸ τὸν κ. Γεώργ. Ἀθανασόπουλον.

Δικαίωμα ἐκλογῆς ἔχουν ὅλοι οἱ Συνάδελφοι μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Δοκίμου.

Ἡ προσέλευσις εἰς τὰς ἀρχαιρεσίας πρέπει νὰ εἶναι πυκνὴ διὰ νὰ δοθῇ ἀπάντησις εἰς τὴν ἀπειλουμένην κατάργησιν τῆς αὐτοδιοικήσεως τοῦ Ταμείου Ὑγείας.

Η ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΤΟΥ Ε.Κ.Α. ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ

ΕΡΓΑΤΡΙΕΣ ΚΑΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ,

Ὁ ἀγῶνας γιὰ τὸ Ἔθνος καὶ τὸ Λαό μας ἀρχίζει.

Οἱ Συνδικαλιστικοὶ Ὀργανισμοὶ Σᾶς καλοῦνε νὰ σταθῆτε καὶ πάλιν ὀρθοὶ στίς ἐπάλξεις τοῦ ταξικοῦ σας χρέους ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΤΟ ΨΩΜΙ ΜΑΣ. ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΜΑΣ.

Καταλύονται δικαιώματα κεκτημένα μὲ ἀγῶνες κι αἷμα. Ἀπειλεῖται ἡ Πατρίδα μας νὰ βυθισθῇ στὸ χάος καὶ στὴν καταστροφή.

Χιλιάδες πεινασμένων συναδέλφων μας, ΔΙΩΓΜΕΝΩΝ ἀπὸ τὶς δουλιές τους δίνουν τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἀσύλληπτου δράματος στὸ ὁποῖον μᾶς ἐβύθισε ἡ Κυβέρνησις κατ' ἐπιταγὴν τῆς οἰκονομικῆς ὀλιγαρχίας τῆς ὁποίας ἀπεδείχθη πιστὸ ὄργανο.

Ἡ Κυβέρνησις στὴν ὁποία ἐδώσαμε αὐθόρμητα τὴν ΨΥΧΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΥΝΑΜΙ ΜΑΣ γιὰ τὴν ἀνόρθωσι καὶ τὴν προκοπὴ τοῦ Ἔθνους καὶ τοῦ λαοῦ μας, τὴ ΔΥΝΑΜΙ αὐτὴ τὴν χρησιμοποιεῖ τώρα γιὰ νὰ χτυπήσῃ κατάκαρδα καὶ μὲ σαδισμὸ τὴ τάξι μας.

Οὐδέποτε ἡ τάξι μας συνήντησε ἀπὸ Κυβέρνησι τόση ἀναλγησία καὶ ΕΧΘΡΟΤΗΤΑ.

Καταλύονται ΘΕΣΜΟΙ ποὺ στηρίζονται σὲ διεθνεῖς συμβάσεις καὶ μᾶς ἐξασφαλίζουν κάποια ἀνθρωπίνη ἀξιοπρέπεια καὶ δίνουνε ἀξιολόγηση καὶ θέση στὴ δημιουργικὴ μας προσπάθεια, στὴν ἐργασία μας.

Οἱ κατακτήσεις μας ποὺ κερδίθηκαν μὲ σκληροὺς καὶ αἱματηροὺς ἀγῶνες ΑΦΑΙΡΟΥΝΤΑΙ μία πρὸς μία ἀντὶ τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς καλύτερης ζωῆς τὴν ὁποίαν μᾶς ὑπεσχέθη μὲ τὸ Συμβούλιον τῆς Θεσσαλονίκης.

Ὁ «ΦΙΛΕΡΓΑΤΗΣ» Ὑπουργὸς τῆς Ἐργασίας, ὁ ἰσχυριζόμενος ὅτι... προέρχεται ἀπὸ τὰ σπλάχνα τῆς ἐργατιᾶς ὁ ἀποκαλῶν τὰ τίμια στελέχη μας «συναδέλφους» του καὶ «ἀδελφούς», ἀπεκάλυψε τὸν ἑαυτόν του.

Τὸ Νομοσχέδιο ποὺ κατέθεσε προχθὲς στὴ Βουλὴ ἀποτελεῖ μιὰ πρᾶξι ΚΑΤΑΠΤΥΣΤΗ καὶ ΕΠΟΝΕΙΔΙΣΤΗ γιὰ τὴν τάξι μας, γιατὶ τὴν ΠΑΡΑΔΙΔΕΙ ἀνυπεράσπιστη στὴν ἐκμεταλλευτικὴ βουλιμία τοῦ κεφαλαίου.

Μόνη ἐπανόρθωσι γιαυτὸν εἶναι ἡ ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΧΩΡΗΣΙΣ του ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας ἂν δὲν θέλῃ νὰ συνδέσῃ τὸ ὄνομά του μὲ τὴν πειὸ μαύρη σελίδα τῆς κοινωνικῆς μας ἱστορίας.

ΑΔΕΡΦΙΑ, ΕΡΓΑΤΕΣ, ΕΡΓΑΤΡΙΕΣ, καὶ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ τῶν ΑΘΗΝΩΝ.

Τὸ ΨΩΜΙ ἔγινε εἶδος πολυτελείας. Τὰ ἔἴδη διατροφῆς εἶναι πιὰ ΑΠΡΟΣΙΤΑ γιὰ μᾶς. Μία νέα μαύρη περίοδος τῆς ΛΑΧΑΝΙΔΑΣ ἀρχίζει. Τὰ μεροκάματα καὶ οἱ μισθοί, ποὺ πρὶν ἀπὸ τὶς 9 Ἀπριλίου ἦσαν ΜΙΣΘΟΙ ΠΕΙΝΑΣ, τώρα γίνηκαν μισθοὶ καὶ μεροκάματα ΘΑΝΑΤΟΥ.

ΟΙ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ, ΤΑ ΕΠΙΔΟΜΑΤΑ ΑΝΕΡΓΕΙΑΣ, δὲν ἀρκοῦν οὔτε γιὰ τὶς ἀνάγκες δύο ἡμερῶν.

Οἱ μισθοὶ ἀπὸ τοὺς συναδέλφους μας Ἐργατοϋπαλλήλους ζοῦν κάτω ἀπὸ τὸ καθεστὼς τῆς ὁλοκληρωτικῆς ΑΝΕΡΓΙΑΣ ἢ ὑποαπασχολήσεως, μὲ τὶς γνωστὲς γιαυτοὺς τραγικὲς συνέπειες.

Ἡ Κυβέρνησις ἀντὶ τῆς ἀνορθώσεως προσφέρει στὸ Λαὸ τὸ οἰκονομικὸ ΧΑΟΣ. ΞΕΦΥΓΕ ἀπὸ τὰ χέρια της ὁ ἔλεγχος καὶ ἀναζητεῖ νὰ βρῇ τὴ λύση στραγγίζοντας καὶ τὴν τελευταία σταλαματιὰ τοῦ ἅιματός μας.

ΚΑΤΑΡΓΕΙ τὸ Νόμο 2222, καὶ ἀποκαλεῖ «ἀναιδεῖς» ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐργασίας αὐτοὺς ποὺ τὸν ἐλέγχουν γιὰ τὴν ἐπονείδιστη πρᾶξι του.

ΣΦΑΓΙΑΖΕΙ καὶ ΣΤΡΑΓΓΑΛΙΖΕΙ ὁλοκλήρους ΕΡΓΑΤΙΚΟΥΣ ΚΛΑΔΟΥΣ, ὅπως τοὺς Καπνεργάτες καὶ τοὺς Τραπεζιτικούς, καὶ ναρκισεύεται γιὰ τὰ κατορθώματά του.

Ὅλοι στὴν 24ωρη Πανεργατικὴ ἀπεργία τῆς Τρίτης 9 Ἰουνίου γιὰ τὸ ψωμὶ γιὰ τὴν περιφρούρηση τῶν δικαιωμάτων μας.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος)

τήσῃ πνεῦμα περισυλλογῆς καὶ νὰ ληφθοῦν μέτρα ὥστε νὰ γίνεται χρῆσις τῆς ὑπὸ τοῦ Ταμείου παρεχομένης βοηθείας καὶ ὄχι κατάχρησις.

Αἱ Παιδικαὶ Κατασκηνώσεις θὰ ἐξακολουθήσουν λειτουργοῦσαι, ὡς τοῦτο γίνεται εἰς ὅλους τοὺς προηγμένους Ὀργανισμοὺς Ὑγείας.

Τὰ βοηθήματα λουτροθεραπείας, ἀεροθεραπείας καὶ προσχολικῆς μερίμνης θὰ ἐξακολουθήσουν καταβαλλόμενα καὶ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ πρόκειται νὰ μειωθοῦν τὰ ἀντίστοιχα ποσά.

Ὁ δρόμος ἐκείνων οἱ ὁποῖοι θὰ ἐπωμισθοῦν τὰς εὐθύνας τῆς Διοικήσεως τοῦ Ταμείου δὲν εἶναι στρωμένος μὲ ρόδα. Ἔχομεν ἐπίγνωσιν τῶν βαρυτάτων εὐθυνῶν τῆς παρούσης ὥρας. Ζητοῦντες νὰ μᾶς τιμήσητε διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης σας ἔχομεν μίαν μόνον σκέψιν καὶ μίαν μόνον φιλοδοξίαν, νὰ ὑπηρετήσωμεν.

Ἐν τέλει κρίνομεν σκόπιμον νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν ὑμῶν ἐπὶ τῆς συνθέσεως τοῦ ψηφοδελτίου μας, τὸ ὁποῖον περιλαμβάνει ἀφ' ἑνὸς μὲν παλαιοὺς συναδέλφους οἱ ὁποῖοι ὑπηρέτησαν καὶ ἄλλοτε τὸ Ταμεῖον, χειρισθέντες ὑπευθύνως καὶ ἐπιτυχῶς σοβαρὰ θέματα, καὶ ἀφ' ἑτέρου συναδέλφους μέσων καὶ νεωτέρων βαθμῶν, οἱ ὁποῖοι μέχρι τοῦδε δὲν ἐξεπροσωπεύοντο ἐπαρκῶς εἰς τὰ Συμβούλια τοῦ Τ.Υ.Π.Ε.Τ.

Μετὰ συναδελφικῶν χαιρετισμῶν

ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, ΒΟΥΤΣΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ (Κατ)τος Πειραιῶς), ΖΩΗΜΙΧΟΥ ΜΑΡΙΚΑ, ΚΑΤΣΙΑΜΠΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ (ἐκ τῶν νέων συναδέλφων τοῦ Ν. 751), ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ (Καταστήματος Μητροπόλεως) ΡΟΥΜΠΑΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ.

Σημ. Τὴν μίαν ἐκ τῶν δύο θέσεων διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Συμβουλίου κατὰ τὰς ἀρχαιρεσίας τοῦ Ταμείου Ὑγείας, θέλει καταλάβει ὁ Ταμιακὸς κ. Λάμπρος Παγανός.

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 § 1 τοῦ Α. Ν. 1092)1938

Ὑπεύθυνος ἐπὶ τῆς ὕλης: Δ. ΤΣΑΚΙΡΟΓΛΟΥ Ροὺζβελτ 60

Προϊστάμενος Τυπογραφείου: ΚΛΕΑΝΘΗΣ ΦΡΑΓΚΙΔΑΚΗΣ ὁδὸς Ἁγ. Φανουρίου 47

ΖΗΤΩ Η 24ΩΡΗ ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΑΘΗΝΩΝ - ΠΕΙΡΑΙΩΣ